

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Dzień dobry Państwu. Miło mi Państwa powitać w kolejnym podkaście żurnalisty.

Zanim zacznie się rozmowa, chciałbym Państwa w imieniu gospodarza poprosić o wystawienie oceny i obserwację podkastu.

Nie zajmie to Państwu więcej niż kilka sekund. Życzę dobrego odsłuchu.

Dzień dobry Państwu. Przypominam, że rozmowy żurnalisty są dostępne dla osób pełnoletnich, ze względu na występującą w nich treść.

Pozdrawiam bardzo serdecznie Maciej Orłoś.

Żurnalista. Rozmowy bez kompromisów.

Ale gdybyś miała zacząć opowiadać o swoim dzieciństwie, tak jakbyśmy tego nie nagrywali, to z czego byś zaczęła?

Pamiętając, że już to nagrywamy.

Nie wiem, od czego bym zaczęła.

A jakie masz pierwsze wspomnienia? Jay Shetty lubi tak zaczynać swoje rozmowy?

Pierwsze wspomnienia? Ja lubię pielęgnować te dobre takie chwile w moim życiu.

Pamiętam moją babcię i to jak hodowałyśmy razem kurczaki pod stołem i ja te kurczaki karmiłam.

I zupełnie nie miałam pojęcia, że później na obiad będzie rozszły kurczak,

i dobrze, że nie miałam pojęcia o tym, bo pewnie by mi serce pękło.

A wakacje pod Toruniem to też jest coś takiego, co jest dość mocno zakorzenione w tobie?

Jest. Były dobre chwile, bo ja bardzo lubię cię do dziś.

Chociaż nie mam już kontaktu czegoś tam częstego,

ale jak jeszcze była i ileś lat temu na moim pierwszym ślubie to rozmawiałyśmy.

Ale to nie jest tak, że lubię wracać tam w ten miejscu.

Dlaczego nie lubisz wracać?

Znam tę historię, jak opowiadasz o tym i to jest bardzo mądre,

że jeżeli my myślimy o swoim życiu dobrze, to tak nasz mózg to zapamiętaj, że było dobrze.

Ale jeżeli mielibyśmy na chwilę wrócić i spojrzeć na to tak uczciwie i szczerze,

no bo jednak twoja osobowość służyła się z bardzo wielu trudnych przeżyć.

Nawet jeżeli dzisiaj oceniamy je pozytywnie, no to jednak skóra zachartowała się od uderzeń.

Tak.

To jest jak w kickboxingu, bijesz wudo po to, żeby siniaki potem wyskakiwały,

co raz na polu będzie trzeba coraz mocniej kopnąć, żeby siniak się pojawił.

To gdzie u ciebie były te siniaki początkowe, że mówisz, że niechętnie wracasz?

Czyli ja w ogóle nie chciałabym wracać w te miejsca fizycznie,

dlatego że one mi się kojarzą z totalnym opuszczeniem, mniej jako człowieka, jako dziecka.

Myślę, że ludzie w ogóle, wszyscy potrzebujemy bardzo miłości, a już zwłaszcza dzieci.

I kiedy byłam w tym toruniu, pod tym toruniem,

bardzo potrzebowałam po prostu mojej mamy, mojego taty, moich bliskich,

a zostałam tam sama i to zostanie samemu.

Jest później tak trudne do ogarnięcia rozumiem, przynajmniej dla mnie.

Zajęło mi wiele lat po składanie swojej głowy na tyle, aby nie czuć się gorszą,

przez to, że zostałam kiedyś zostawiona.

I myślę, że ja do dzisiaj cały czas pokutuję za to.

Jeśli w tym swoim poczuciu własnej wartości, myślę, że tak jest.

Ale jak patrzysz na to, bo teraz przejdźmy do pozytywnych rzeczy.
To samotność przyniesie po cokolwiek pozytywnego, no bo mówisz o tych rzeczach,
które są, wydaje mi się, dla mnie od razu oczywiste, chociażby o to poczucie w własnej wartości.
A jakie rzeczy uważasz, że mogłaś wyciągnąć z tego pozytywne?
Na pewno pozytywów jest więcej i zawsze się na nich koncentruje,
bo gdybym nie przeżyła tego wszystkiego, co przeżyłam,
ja dziś nie potrafiłabym pisać takich książek, jak je piszę.
Moje czytelniczki są zdania, że kiedy otwierają moją książkę, zaczynają pierwszą stronę,
to już chcą im się płakać.
Ja nie wiem, dlaczego tak jest, ale być może ta umiejętność grania na ludzkich strunach wynika z
tego,
że ja wiele rzeczy sama przeżyłam, sama doświadczyłam, dotknęłam
i że pod tą warstwą uśmiechu, który widać na co dzień gdzieś tam,
gdzie się pojawią w social mediach czy w innych miejscach,
że pod tą warstwą uśmiechu jest bardzo wrażliwy człowiek, który dużo przeżył
i przez to potrafi tak rozmawiać z innym, z drugim człowiekiem poprzez słowo pisane.
Tak samo jak ta historia z researchem, że jest dobry research,
a to są historie często, które są swoim życiem,
o czym głównie tak naprawdę mówię.
Myślę, że tak, że prawie w każdej książce.
Myślę, że w każdej jest bardzo dużo mnie
i to jest tak, fikcja jest bardzo wygodna,
bo pod przykrywką fikcji możemy sobie napisać tak naprawdę wszystko
i potem to jest ciekawe obserwować co czytelnik na to.
I to od tej pory było w moim wydaniu traktowane bardzo często.
Po raz pierwszy napisałam książkę, której nie ma fikcji.
Jestem po prostu ja, stoję w prawdzie przed sobą i przed moim czytelnikiem.
I taka jestem i co.
Ale to też jest tak, że utwierdasz tylko lufcik.
Myślę, że tak.
Że po lekturze książki komuś się będzie mogło wydawać,
że bardzo dobrze mnie zna i dużo mnie przeczytał i dużo mnie wie,
ale tak naprawdę to jest tylko 20 opowieści.
Ja naprawdę mam dużo więcej do opowiadania
i też opowiedziałam to, co chciałam opowiedzieć.
To, czym chciałam się podzielić
i to, co uważam, że drugiemu człowiekowi pomoże.
I też jak wróciliśmy do opowiadania o tym,
to jak mówiłem Cię o książce Miśka,
to ta książka też wydaje mi się, że nie zniszczyła Ciebie.
Nie.
Ale byś miała otworzyć szeroko drzwi,
a otworzyć tam, gdzie naprawdę boli

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

i zezrzeć z tego, tą całą zbroję,
którą sobie stworzyłaś dzisiaj z życiem,
a spojrzeć na tą małą dziewczynkę,
to wydaje mi się, że ta książka rzeczywiście mogłaby boleć.
Powiedzmy jasno, bo być może słuchają tego osoby,
które nie wiedzą, kim jestem.

Tak pewnie jest.

Nie wszyscy muszą mnie znać.

To doświadczyłam molestowania seksualnego

i wielokrotnie przeżyłam te historie

już w dorosłym życiu, wracałam do nich,

żeby siebie przytulić, żeby siebie ukochać,

żeby sobie samej wytłumaczyć,

że to nie była moja wina.

Jest mnóstwo takich kobiet, które gdzieś tam w kieszeniach
swojego życia mają pochowane,

podobne albo dużo gorsze historie od mojej

i wydaje im się, że one są do niczego,

to poczucie własnej wartości leży totalnie na klebie

i są zdanie, że już nic nie zrobią ze swoim życiem.

Chciałabym swoim przykładem też pokazać moim odbiorcą,

że tak naprawdę to, co się wydarza,

to możemy to przekuć coś dobrego.

I możemy też sprawić,

że dołożymy do tego bólu

i pogroźmy się jeszcze bardziej.

Tak, no był mnie Marcin Hakiel tydzień temu

i powiedział taką rzecz,

która zostawił z nią z imieniem terapeuta,

że nieważne, co nam się przydarzyło,

ale ważne, co z tym zrobimy.

Tak, i nie ma co obwiniać ludzi.

Tak, nie ma co.

Ja jestem już daleka o obwinianie już,

ale etapy tak.

Bo to jest też tak chyba,

że nie da się przejść do tego,

że nie można z pierwszego do ostatniego lewa

do tej zawady przejść tylko...

Właśnie, tak.

Takie się smutek i płacz.

I dlaczego mnie to spotkało?

Dlaczego ja, a nie ktoś inny?

A dlaczego nie?

Ja sobie zaraz odpowiadam.

A dlaczego nie jakim ty jesteś?

Jako ludzie wszyscy jesteśmy równie,
przynajmniej tak powinno być.

Ja mam takie podejście do drugiego człowieka.

Drugi etap to jest też taka złość.

I przynajmniej u mnie tak było złość.

I ja chcę pokazać,

że to, co mnie spotkało,

to być może to się wydarzyło niesłusznie.

I trzeci etap, do którego przechodzę już na końcu,
to jest akceptacja i pogodzenie się.

Ja już wiem, że to było.

Ja wiem, czego doświadczyłam.

Wiem, jak mnie to zabolalo.

I wiem, jak mogę rozmawiać z osobami,

które tego doświadczyły,

aby im pomóc.

Ale chodźmy też na drugą stronę tego mostu.

Jakie cechy w sobie lubisz najbardziej?

Otwartość lubię.

Lubię otwartość na drugiego człowieka.

Lubię tolerancję do ludzi.

I zawsze sobie myślę,

że za każdym człowiekiem stoi jakaś historia.

Podoba mi się, że nie oceniam.

A przynajmniej staram się tego nie robić.

Zdarzy mi się w swojej swojej ludzkiej takiej słabości.

Coś na pierwszy rzut oka stwierdzić o kimś.

Ale znając siebie i widząc,

co ja mam w swoim plecaku życiowym,

to podoba mi się to,

że jednak jak patrzę na kogoś i widzę jakiś obraz,

to sobie myślę, nie zawsze taki jest,

jak to wygląda powierzchowo.

A masz ten temperament, w którym lubiałaś mówić, że masz po babci?

Mam.

Mam.

Mam temperament.

Myślę, że mam.

Kołacze czasami to jest uciążliwienie.

Można zwłaszcza w małżeństwie.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

No babcia wyrzuciła telewizor.

Ty chociaż rzucałaś to na czyniami?

Tak.

Tak.

Rzucałam.

To jest bardzo fajna taka...

Wiesz co, ja uwielbiam czytać komentarze,
czy uwielbiam,

bawił mnie one i niekiedy dziwią.

Kiedy czytam o sobie, że ze mnie bije taki spokój,

i taka aura właśnie

w ciągłego opanowania.

Tak jak już powiedziałem,

jak jest moje ulubione przekleństwo,

starza mi się właśnie powiedzieć to

i rzucić na przykład nożyczkami,

że zostaje dziura w podłose.

Tak jest.

Tak, no tak wyrzuca.

Tak wyrzuca.

Tak, no lepiej to z siebie wyrzucić,

wiesz, niż tak,

ciągle trzymać te wszystkie swoje emocje

na wodzy

i potem przychodzi dzień,

że już nie dajemy ze sobą rady.

Ale zawsze potrafiłaś wyrzucić to wszystko na zewnątrz,

czy jednak był taki czas, że gromadziłaś to w sobie?

To jest ciekawe pytanie,

czy ja zawsze potrafiłam?

Myślę, że w większości

może nie tak otwarcie,

ale ja też śpiewałam jako młoda osoba,

wyrażałam się muzycznie,

jak by chodziłam do szkoły,

gdzie można było takie rzeczy praktykować,

więc jakby te emocje były

uwalniane na bieżąco,

ale może nie w formie takiej agresji,

czy temperamentu,

ale w innych formach.

Ja też nośpiewałam, teraz też piszę,

to też jest taka śfolka o wolni.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

No jednak chyba lepiej śpiewać,
niż rzucać tymi nożyczkami.

Tak.

A zdarza ci się jeszcze śpiewać?

Tak, zdarza mi się, a codziennie śpiewam.

Tak? Gdzie to wynalazłeś?

Kurczę, naprawdę jesteś przygotowany.

Jaki to zaskakujące,

że ja rozmawiam się z kimś, co jest przygotowane.

Tak, ale to sięgnąłeś bardzo daleko.

Babcia w Ładzie miała duży wpływ

na dom, który dzisiaj tworzysz

ze swoimi bliskimi.

Jakie ślady twojej babci ma ten dom?

Ma tą duszę taką,

starą, ale babcia też miała

kłopot z alkoholem,

więc ja ją pamiętam,

jako ukochaną babcie taką,

która ciągle dziergała

serwetki i gdzieś tam jej się oczko

pomoliło, to ta serwetka była nierówna,

ale one były piękne.

I na

mój dom,

po prostu ta jej dusza jest w moim domu.

Serwety takie stare, dziergane,

których już nie kupimy nigdzie.

Te

po prostu te serwety,

one są najbardziej, tak.

To jest coś z twojego domu rodzinnego,

co jest w twoim domu dzisiaj?

Że masz tak czasami, że zamykasz

oczy i słyszając,

widzisz przed oczami wyobraźnię

dom, w którym się dorastałaś?

Cieszę się, że nie.

Cieszę się, że nie chciałabym,

aby mój dom rodzinny, jaki teraz

tworzy,

był taki, jak mój

dom, w którym się wykowałam.

Nie. I myślę, że nikomu tego nie życzę.

A kim byli ludzie z twojego dzieciństwa i dorastania?

No bo w tej najnowszej książce uchyla Szerobka do kilku osobowości, to kim ci byli ci ludzie?

Ja miałam wspaniałych ludzi w ogóle wokół siebie, jak byłam też dzieckiem. Miałam wspaniałe dwie przyjaciółki, którym jednej potoczyło życie się dobrze, a drugie troszeczkę słabiej.

Ale mogłam zawsze pójść do tego domu, to były moje koleżanki Karolina Kamila. I kim były? To były zwykłe dziewczyny, z którymi jeździłam na rowerze, wpadałam w krzaki, kąpałam się w rzece i tak wyglądało moje dzieciństwo i uciekałam do nich z tego, co było u mnie w domu.

A miałaś takie zapożyczenia od nich, że widziałaś, jakie one są i chciałaś się trochę stawać nimi, bo zastanawiałam o mnie, na ile przesiąknęłaś po prostu też tymi dziewczynami w pewnym momencie i wzięłaś niektóre cechy do swojej osobowości.

Czy to tak było, że byłeś zupełnie niezależnym bytem, który nie zarażał się niektórymi zachowaniami? Ja w ogóle takie do dziś sobie o sobie tak myślę, że jestem takim trochę odludkiem

i ciężko jest mi włożyć w głowę cechy kogoś innego.

W ogóle we mnie.

Ja zawsze stałam z boku.

W klasie w szkole podstawowej nie byłam jakąś szczególnie lubianym dzieckiem.

Wręcznym

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

pochodzę z małej miejscowości,
gdzie
często byliśmy też definiowani
przez to, kim są nasi rodzice.
Niestety, albo kim jest nasze
rodzeństwo. Też mówię tu niestety, to jest
wielką szkodą dla
młodego człowieka,
że jak jesteśmy tak wsadzeni w jakąś
szufladę
i tak było w moim dzieciństwie,
że po prostu ja byłam w tej
szufladzie i bardzo chciałam z niej uciec.
Ja bardzo nie chciałabym
być widziana przez pryzmat tego,
kim
jest mój brat, kim jest
moja mama, kim jest mój tata.
I ja wiedziałam już w dzieciństwie,
że jeżeli chce coś
zrobić ze swoim życiem, to jedną
możliwością jest to, że ja opuszczę
i kompletnie zmienię środowisko.
Nie było
jakichś takich autortetów ogromnych,
które by spowodowały, że ja chciałabym
zostać w tamtym miejscu.
A co to była za szuflada?
Powiedziałaś o szufladzie.
Moja mama
była frzjerką
a tata był
rybakiem.
I mama nie pracowała w zawodzie.
Nie pochodziłam
z domu, gdzie
zawsze miałam najładniejsze ubrania
i tak dalej.
Jakby ten mój dom rodzinny był
ciężki tam. Niekoniecznie
nikt nie sprawdzano,
czy wychodzę czysta do szkoły,
czy mam zawsze eleganckie kanapki

w ładnej śniadaniówce.

Ja zawsze tego zazdrościłem koleżankom.

Tak było.

No i to też tak było, że

byłaś takim opuszczonym dzieckiem

w tym wszystkim, w tym takiej dorosłej narracji.

Kogoś, kto miał być takim aniołem

stróżem twojego dzieciństwa.

Bardzo się czułam.

Czułam się bardzo samotna.

Tata był bardzo zapracowany.

Mój tata, ja się o tej pracowitości

nauczyłam. To jest bardzo dobre, uważam.

Ja się od niego nauczyłam

pracowitości.

Pamiętam taki obraz z dzieciństwa,

kiedy

mój tata jako rybak

tak ciężko pracował rękami,

że jak zasypiał, to miał tak rozłożone ręce,

jak małe dziecko.

Ja tak patrzyłam

i

było we mnie mnóstwo

takiego wzruszenia, że

że ktoś tak ciężko pracuje.

A jednocześnie

nie był takim ojcem

troskliwym,

który wziąłby mnie na kolana

i powiedziała moja córeczko.

No nie.

No to też takie obarczenie takimi czasami jednak.

Wydaje mi się, że mało było takich ojców

zaangażowanej, że jeżeli już chodzi o takie emocje,

to raczej były związane tylko i wyłącznie z mamą,

z babcią, ewentualnie może z dziadkami,

z jednymi z drugim, ale

to już po prostu było bardziej złożone.

No to jak już powiedziałaś, że masz pracowitość

po tacie, to co masz po swoich rodzicach?

Jakie cachy widzisz?

A tu mam i mam wrażliwość.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Myślę, że mam wrażliwość,
ale taką rozwiniętą do granic niemożemności.
Moja mama jest wrażliwa,
ale jednak pewnych rzeczy
nie zauważa, chociażby
nie mam z mamą najlepszej relacji.
Powiedzmy, że jest jest
bardzo złożona.
Ja bardzo przez długi, długi czas,
naprawdę do niedawna wręcz
bardzo te relacje
koloryzowała na własne potrzeby.
I wydawało mi się, że
skoro ja ją tak uparwię
to ona taka naprawdę będzie.
I trochę mi klapki spadły
z oczu i myślę, że dobrze.
Myślę, że dobrze, bo jak już wiesz na czym stoisz,
to jest łatwiej
iść przez życie. To kiedy ci te klapki spadły
z oczu? Tak całkiem,
tak całkiem, kilka miesięcy temu dopiero.
Tak całkiem, kiedy
już ja sobie,
ja generalnie musiałam odbyć
jedną terapię, aby pewne rzeczy
potrafić przebaczyć
i kiedy tak
w ogóle trzeba przebaczać codziennie
żyć przebaczeniem. To jest w ogóle klucz
szczęścia i klutego, o czym mówiliśmy na początku
jak mnie zapytałeś, czy ja czuję się szczęśliwa.
Myślę, że tak, bo żyję tym przebaczeniem.
Ale
niekiedy trzeba przebaczyć
i zapomnieć i przestać mieć oczekiwania.
I ja wiem, że już nie mogę
mieć takich oczekiwań w stosunku do mojej
mamy, bo ona po prostu
nie podała
moim oczekiwaniom nie dlatego, że ona nie chce,
bo ona chce, ja wiem,
ja wiem, że moja mama mnie kocha,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

ale dlatego, że ona jest po prostu
innym człowiekiem
i to trzeba zaakceptować.
Ale też wierzysz w teorię, że wybieramy sobie
rodziców. Tak.
To dlaczego wybrałaś sobie takich? A ja nie wiem
dlaczego ja sobie takich wybrałam.
A ktoś mieli też sobie poseł ryzykować, nikt nie będzie nas osądzać
za to, co opowiesz, to dlaczego to, jak miś teraz miał.
O, zobaczymy, patrzymy na te komentarze potem.
No co, jakbyś miała tak
pomyśleć i pogdybać,
co dlaczego wybrałaś? Myślę, że
doświadczyłam czegoś
w
którejś z moich żyć.
Tak jak mówię, że mam starą duszę,
jestem teraz w tym ciele, w jakim jestem.
Co być może nie zostało
przepracowane i zostałam zasłona
właśnie do tej rodziny, sama sobie ją wybrałam.
I ona jest prawidłowa
i odpowiednia i najlepsza dla mnie,
jaka mogłaby być. Ja zawsze
lubie powtarzać, gdyby coś miało być inaczej, to by było.
Tak?
I to tak jak,
jak moje życie wyglądało, tak jak
ono trwało,
to tak właściwie miało być.
No to, jak to się stało,
że dostałaś narkotyki w podstawówce?
Ja nie dostałam, ja sama sobie wzięłam.
To nie jest tak,
że dostałam.
No w podstawie, to nie były jakieś tam twarde
narkotyki, jakaś tam narkotyki.
To kokaina z niej straszniejszego.
To było tam, może jest dwa razy,
marichuane.
To było po tych czasach, kiedy ja
byłam bardzo pokrzywdzona przez te wakacje
w Turynie, gdzie doświadczyłam

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

tego opuszczenia
i, i, i,
nazwijmy to po imieniu molestowania
i
po tym
jak czułam się taka bardzo opuszczona
i szukałam akceptacji u ludzi
to po prostu sięgnęłam,
no ale to tak
nie były
tabletki, próby samobójcze i tak dalej
także ja już mam wszystko
przerwiony.
Tam jest całkiem
taki lajk.
Ale to też wiesz tak
gdybym nawet nie znał
twojej historii, a czytałbym twojej książki
to byś znalazł.
Znaczący tak, to jest jeden,
ale po prostu czasami jest tak, że
jak byś najlepszy
nie mam takiej możliwości, czasami z teorii
najprzeź niektóre rzeczy.
Tak mi się przynajmniej wydaje.
A tam czuć, że słowo boli,
że szczypie, że to jest taka, jak pokrzywa
na ręce, że czujesz prawdę
z tego, ja tak miałem, przeglądając sobie
czytając tą najnowszą książkę
przeglądając inne książki
i to było dla mnie takie niesamowite
i to, że ostatnia książka jest pisana
tylko i wyłącznie per kobieta jest
tak? Per kobieta jest przyjacielu
przyjaciółku?
Nie, jest bardzo często samo przyjaciółku.
Na prawdę. O, patrz, poprawię się.
Na prawdę. O, prawie się,
przepraszam.
Ale nie, to patrz mi z przyjacielu
czy przyjaciółku. Nie, nie, nie, nie.
Bardzo często jest wcale przyjaciółko.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Widzisz, bo to jest tak, że chyba jednak większości przynajmniej przyznają się do rytania moich książek kobiety, ale mężczyzn też mam bardzo dużo wyszli od listów pod mężczyzn.

Miłosnych? Nie.

Nie. Takich po prostu oczyszczających.

No, bo też mi się wydaje, że to jest właśnie, bo wydaje mi się, że dużo ludzi widzi w tobie oparcie przez całą drogę, przez to wszystko, co przechodziłaś.

Ale też mnie zastanawia, jak już rozmawialiśmy o twoich rodzicach, to kim był dla ciebie twój brat?

To jest tak trudna relacja.

Wiesz, że

zaraz ci się tu rozplącę.

To jest trudna relacja, naprawdę trudna.

Mój brat był i myślę, że do dziś jest takim moim właśnie, wiesz, ogromnym marzeniem o tym właśnie, żeby mieć kogoś bliskiego.

Takim, do końca

niespełnionym. Kogoś takiego,

wiesz, kogo łączą w język

krwi, a nie jest to mama, ani tata.

I mój brat

wielokrotnie był moim prawcom

ogromnym. A twoje

prace jest dużo starsze od ciebie? 4 lata.

Czyli nigdy nie było

między wami takiego,

jakiegoś dobrych relacji.

Dziś

było bardzo krótkie momenty.

Jeden z nich trwał

po ostatnim

czasie. Ja teraz nów nie mam kontaktu

z bratem.

Mhm. A macie

dużo podobnych rzeczy w sobie?

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Wiesz, że ja nawet nie potrafię powiedzieć,
ponieważ nie mam z nim relacji.

Mhm.

Nie mam z nim relacji, należałoby
to chyba jego odzapytać.

Nie wiem. No ale jeżeli ty nie masz z nim relacji
to to pewnie on też by nie był w stanie tego
powiedzieć.

Mhm. Proszę dużo takich rzeczy, które są
ciekawe w odniesieniu do twojej
rzeczywistości. No było, jak u mała dziewczynka
borykałaś się z nadwagą.

No i znam tę historię o spodniach, o której rozmawialiśmy
przed samym nagraniem.

Ty dzisiaj potrafiłabyś
siebie zaakceptować każdą?

Nie wiem tego.

A w teorii uważasz, że potrafiłabyś
bardzo... W teorii bardzo bym się starała.

Ale wiesz, jak mi nagle straciła
nogę to nie wiem, jak to by było, bo kocham
swoje nogi.

Nie wiem. Wiesz, to jest tak, jak pięknie powiedziała
nasza no blistka.

Znamy siebie na tyle, na ile nas sprawdzono.

Ja mogę powiedzieć o sobie
do momentu, do którego jestem
dziś.

Dziś jakby ja siebie akceptuję.

Ale zobacz, no
gdzie wygląda się coś, czy upłata
bardzo inteligent napisze, że doskonale książki.

No to gdzie możesz czegoś nie akceptować? Właśnie zastanawiałam
mnie, czy kiedy

przechodzisz taką drogę
i że masz, powiedzmy, wrócić do tego
i masz akceptować siebie każdą.

Czy potrafiłabyś to zrobić,
bo to też jest bardzo długa droga
tego wszystkiego, tak jak rozmawialiśmy
od teorii do takiej praktyki, że musisz przejść
każdy...

Tak, taka świadoma osoba...

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Bardzo bym się starała. Bardzo, bo ja tak Kocham życie, że bardzo bym się starała. Ale jakby było to ja...
Wiesz, tu my jesteśmy tak złożeni. Coś, co dziś wydaje nam się prawdą o nas, jutro może zupełnie zmienić jakby swój wygrał, więc...
A nie masz wrażenie, że to jest jednak krok po kroku, że w jeden dzień to musimy uciekać bardzo skrajna sytuacja, żeby w jeden dzień prawdę o nas przestała mieć znaczenie, jednak przeszłość też jest prawdą o nas.
Tak, muszą być tak, tak. Są takie przeskoki i ja takiego przeskoku doświadczyłam, to myślałam się, na co mnie naprowadzasz tutaj, co chcesz się dowiedzieć, czego chcesz się dowiedzieć, czy tam, czy tam, tak.
I u mnie to było też ukończenie 40. roku życia, kiedy ja już sobie powiedziałam, że generalnie to, no co jeszcze, no i że już w sumie to mam wywalone na to, na większość rzeczy i że już w sumie nie muszę się tłumaczyć tak z wielu rzeczy i powstały w sumie najlepsze moje książki wtedy, powstałam Aleńka, która jest dobrą moją książką.
Ja mówię zawsze, uważam, wiesz, że każda moja ostatnia książka jest najlepsza.
Ale to był kompleks tej książki, proszę Ci, nie pamiętam, co jest znowu cały czas było tak, że przecież chodziła taka legenda, że ta jedna twoja książka jest najlepsza i zresztą sama o tym... jej portret. Tak,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

tak, to on za mną do dziś chyba chodzi.
I to było takie, wiesz,
że jak ja wyszedł ten jej portret,
tam się tak bardzo dobrze przyjął
i tak przychodziły do mnie czytelniczki
i mówiły, że jej portret
tak bardzo im
zmienił życie. Mężczyźni do mnie przychodzili
pisał i na spotkania autorskie
ja później sobie myślałam, kurczę
co oni mówią. Wiesz, ta książka
jest lepsza, ta jest lepsza. Ale zobacz,
jak my siebie jakoś widzimy
a inaczej odbierają nas
inni ludzie. Ja zawsze twierdzę,
że moja ostatnia książka jest najlepsza, bo
ona jest najbardziej moja, taka
aktualna, jestem z nią bardzo blisko.
Ponieważ dopiero co ją pisałam,
dopiero co skończyłam ją pisać
i zawsze wydaje mi się, że się rozwijam
jako człowiek też na tych książkach
i ten poziom człowieczeństwa
w moim zdaniem
nieskromnym, bo fałszy własność
nie jest zaletą.
Rozwinęłam w cichych cudach
całkiem nieźle. Tak, ale
wydaje mi się też, że na przykład niektóre książki
są właśnie
takie mniej świadome, powiedzmy, tak to
nazwijmy. I
przez to, że większa liczba ludzi jest
w domu, to łatwiej im odnaleźć się
w tej przestrzeni, niż
wtedy, kiedy na przykład opowiadasz, że z wszystkiego
trzeba mieć znaleźć dobre rzeczy.
To jest bardzo trudne, to jest bardzo daleko.
To jest tak naprawdę daleko, daleko
już w polu, do tego trzeba bardzo dojrzeć,
bardzo dużo rzeczy zobaczyć
i też w jakim stopniu odnieś sukces,
bo jeżeli odnosisz po tych wszystkich,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

nazwijmy to porażkach, sukces,
no to wtedy wiesz, że to było po coś.
A jeżeli jeszcze cały czas ponosisz
te porażki, no to wytłumaczenie
że na końcu tej drogi będzie cokolwiek
fajnego dla niego, jest bardzo trudne.
A ja mam na to swoją teorię, wiesz?
Ja mam na to swoją teorię, jakby
decydując się na wykonywanie jakiegoś zawodu
to trzeba się zastanowić,
czy jesteś w stanie
znieść konsekwencje
tego, co on za sobą niesie.
Kiedy ja decydowałam się na pisanie
książek, to nie było tak, że była
pierwsza książka i sukces, druga
i sukces, trzecia i sukces, piąta, dziesiąta.
No pierwsze w 1200 sztuk
1200 egzemplarzy było pierwszej
książki, tak?
W pierwszym nakładzie, tak.
W pierwszym nakładzie, no to teraz
przed sprzedażach
jest trochę inaczej, tak?
Przejdziemy do liczb.
Nie, nie ma co rozmawiać o liczbach.
Ja
byłam za, Lisa Bed Gilbert
bardzo mi się spodobało
w jej książce Wielka Magia,
w której ona tłumaczy,
czy Ty człowieku wykonujący
w moim przypadku pisarki,
czy jesteś w stanie
przegryźć te wszystkie żaby
jakie na Ciebie po drodze
czekają. Ja tych żab
zjadłam, myślę,
myślę, że mogę
śmiało powiedzieć tysiące
na tej swojej drodze
zawodowej i wiesz, to już ktoś
by powiedział, że już mi się ulewa od tych żapie,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

już nikt tych nie powodzę, ja już mam tego dość,
ja już pójdę sobie i zajmę się
czymś innym, czymś, co będzie łatwiejsze
a ja wiesz, jak taki po prostu bocian
to dajcie jeszcze jedno,
dajcie jeszcze jedną żabę, no dobra,
to ja jeszcze zjem, bo ja tak kocham moją pracę.
I też nie pamiętam, kto tu już powiedział,
ale że czasami w takim
momencie swojego życia, kiedy idziesz po swoje marzenia
i zrezygnujesz w pewnym momencie
nie wiesz, czy za krokiem już nie było właśnie
sukcesu. Otóż to,
ale wiesz i zacząłem też inaczej patrzeć na moje
książki, na to, że każda z nich
jest sukcesem, że każda z nich jest krokiem
nie wyszły być ich cuda,
gdyby nie 14 poprzednich książek,
tak, nie wyszłoby to.
Także to jest proces,
to jest takie złożona
rzecz i na to ja się decyduję
i tak samo, jak przychodząc do ciebie
wiem, z czym się
później mogę mierzyć
ochylając drzwi do swojej
duszy trochę, tak. No ale też zaczęło
się wszystko od, może nie wszystko,
ale pisałeś pamiętniki wiersza jako nastolatka,
jeden z nich wpadł w uniepowolone
elementy i było ci wstyd
i przestałaś to robić.
To kto to przeczytał i co z tym zrobił?
Zalazłeś to? Ale ja, ja naprawdę
to nie taki
kolega, w którym się podkochiwałam, tam napisałam
o tym gdzieś. O koledze nie pisałaś.
Nie? Niepowolone ręce
wpadł mój
jeden z moich pamiętników
po prostu został mi skradziony
i tam wyszedł mój ogromny
temperament przy tym.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Ja się dowiedziałam, kto to podwędził.
No, opowiedz.
Poszłam do szkoły
za, za nim
i po prostu
wszystkich uderzyłam go w twarz.
Mam taka zawścieczona.
Nie wiem, czy dzisiaj byłoby mnie na to stać,
ale po prostu poczułam, że to jest
że mężczyzna, kobiecie
zwija jej pamiętnik
i jeszcze się z tego cieszy
i śmieje. To to nie jest mężczyzna,
nie? Więc taka kara go spotkała
publiczny policzek.
No taki wyszedł mój temperament.
A o czym?
Chciałam go zaprosić na połowincie, nie zaprosiłam.
Ale czekaj, to nie był Darek.
To nie to.
A to od, od, od Areku
Darek to była moja pierwsza miłość.
Tak, nie powiem nazwiska,
ale pewnie on do dziś czyta moje książki,
więc będzie
będzie, myślę,
mile zaskoczony.
No ale Darek ułożył sobie życie.
No dobrze, a o czym były te twoje pamiętniki?
Zastanawiam mnie to, czy jaką mała dziewczynka
albo już nastolatka. Byłaś
tak wrażliwa i jak sobie możesz
wrócić oczami wyobraźni wstecz?
I co? Ja tak.
Te pamiętniki
były na tyle wrażliwe,
że
z jednego z pamiętników
wyciągnęłam teksty
i dojrzałość, która
była wtedy, jak ja byłam po prostu
bardzo młodą osobą
i włożyłam do jej portret,

do książki jej portret
i została, ta książka jest jedną z dojrzałych
moich książek, a to pisała
nastolatka. I jak sama sięgnęłam
potem pamiętniki przeczytałam
co
te wszystkie moje
przemyślenia, to byłam sama zrzekowana
z sobą, dlatego ja głęboko wierzę,
że ja jestem takim dzieckim indygo.
No i z dziwnego
właśnie to też mnie zastanawiała,
a druga sprawa jest taka, że słowo pisane,
co sama zresztą wiesz, bo cały czas to praktykujesz
najprawdopodobniej, no jednak rozwija,
że jesteśmy sami ze sobą pisząc to wszystko.
Tak, rozbudza kreatywność, takie pisanie
ręczne. Ale też
pobudza Ciebie o wymyśleniu o sobie,
no bo masz dużo więcej autorefleksji
zazwyczaj żyjemy, odhaczamy to,
co trzeba zrobić, albo
nie my patrzymy w telewizor, zabijamy to
Instagramem, Tik Tokiem itd., ale kiedy siadasz
do tego i że to macie, tak,
no bo nie pamiętam czy to
jest prawda o tobie, że to trzy strony dziennie
tak, to jest prawda,
to są trzy strony, ja się tego
nauczyłam od
Julie Cameron, droga artysta
tej książki, tak, ja to praktykuję
i trzy strony dziennie, to są
moje, to jest taka moja medytacja
pisana, ja sobie zsiadam
rano, ja sobie piszę,
to są różne rzeczy, bez ładu i składu, to się nie
nadaje do publikacji kompletnie.
Dlatego to się najbardziej nadaje do publikacji.
Wiedziałaś, że przecież
gdyby to wyszło, to nie wiadomo,
czy by ludzie nie zaczęli teoretyzować
i to jest jedź dobrym człowiekiem na pewno.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Ja mówię, że tak, ale oczywiście
ja, wiesz, to każdy ma swoje ciemne
strony, ja tego nie ukrywam.
Ja też, ja nie złamałam tylko
jednego przykazania, wiesz?
No zgadnij.
Chyba to w książce.
No dobrze, czyli nie zabiłaś tylko nikogo.
No tak, więc jakby no to
nie można powiedzieć tak o mnie do końca,
że jestem takim dobrym człowiekiem,
jakim często jestem widziana przez mojego odbiorcę
i też lubię powtarzać, że
ja bym chciała się, żeby
ludzie mnie
a nie, ja bym chciała być takim człowiekiem,
jakim widzą mnie moje psy,
wiesz, że ja po prostu
wchodzę do domu, a one
biegną na złamanie karku,
jakby po prostu Boga zobaczyły
i jedna przez drugą skacze
a ja wiesz, w sercu
wiem, jak nawaliłam
w danym dniu, w wielu,
w wielu rzeczach.
No ja mam poziom samokretycyzmu
tak, to akurat zauważyłem.
Jakaś akowalska
swego czasu.
Ale mówisz o sobie,
jak mówisz o tych złamanych przekazaniach,
to jednak widać, że ta pali się coś w tobie.
Ty lubisz też w sobie taki mrok?
Myślę, że bez tego mroku nie byłoby mnie
takiej jaka jestem.
Czy lubię?
Nie wiem.
Nie lubię mroku i ciemności.
Lubię światło, lubię jasność, lubię uśmiech,
lubię taki pokój, jaki we mnie jest,
kiedy czuję się dobrze.
Kiedy

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

jest we mnie mrok, to bardziej niszcze niż buduję.
Ja mam też takie przekonanie, że jak nie tworzę, to niszczę.
Dlatego tak dużo staram się tworzyć i budować, bo jak przestąte pałzy takie za długie, kiedy popada się w nicość, to wychodzą te mroczne strony z człowieka.
Wychodzą i one zjadają.
W tym samym procesie twórczym jest tak, żeby pisać trzeba żyć, bo jednak cały czas musisz dotykać ludzi w świata, co codzienności.
To, co ty powiedziałaś, że był taki moment, że potrzebowałaś obcować dookoła języka polskiego ze względu na to, że tym językiem piszesz.
Nie operuje.
I to są takie rzeczy, które trzeba wejść w ten świat.
A można powiedzieć, że umiejętnie korzystasz ze swojego mroku, np. zamurzając się w książkach?
Wyciągam z mroku najpiękniejsze światło, jakie się da.
Tak bym to nazywała, wiesz?
Widzę, że piszesz książki.
Zobacz, a porą schowałaś wszystko.
Nie cedz wąznikadnie.
Wyciągam z mroku najpiękniejsze światło, jakie się da.
Tak, ale to jest prawda o mnie, bo w tych książkach moich jest dużo mroków w gruncie rzeczy i też tak, jak ktoś mi obserwuje, to będzie światło, w własności będzie uśmiech, będzie dobrą energię, otwiera książkę, a tam jest, co jest.
Ale bez dobra nie byłoby zła i bez dobra nie byłoby dobra.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Tak, w każdym mroku znaleźć światło,
w każdym smutku znaleźć radość,
w każdej...
No teraz to nie będzie trafne,
bo jednak o miłości
nie będę mówić.
Po ukończeniu szkoły postowej
zdałaś do liceumu profilu muzycznym
i zamieszkałaś w internacie.
W swoim życiu, bo wyjechałaś.
W internacie, że to był
na pewno bardzo, bardzo kształcący,
bardzo
puczającym.
I to tam dostałaś ten koc od taty?
Tak, ja wyszłam
z mojego domu.
Dzisiaj to wygląda wiesz spektakularnie,
jak ktoś tam nie patrzy,
bo jednak zbudowałam
stabilizację finansową,
zbudowałam fajną
w moim odczuciu rodzinę
spektakularnie i ludziom może się
nie mieścić w głowie, że ktoś taki, jak ja
wyszedł z domu z jednym kocem.
Ja ten koc mam do dziś.
To jest taki granatowy koc, tatami go kupił
na odpuszcie.
Poważnie.
Także od taty dostałam
ten koc i mam go.
Ale ten czas internetu to był fajny czas?
Trudny.
Co to znaczy trudny?
Ale też trudny i dobry.
Dla mnie taki pouczający. Ja mieszkałam tam dwa lata.
A później widzę, że się nie sierpliwisz.
Ja ci daję się
rozwinąć.
A tak szybko zmywasz pytanie.
Wiesz, ja trochę wspomnij myślę od ciebie.
Nie, no proszę Cię.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Ja po prostu widzę wszędzie, że jest trudne i dobre.

A ty byś chciał tak głębiej wejść.

To musimy tak, wieś, zatrzymać się na jednym pytaniu trochę dłużej.

To wtedy ja powiem Ci więcej.

Idźmy do internetu, bo jestem ciekaw.

Bo to była na pewno bardzo duża zmiana w życiu.

Ja, ale ja bardzo chciałam.

Uciec.

Trochę z tego mojego otoczenia.

Ale kiedy już uciekłam.

Jeszcze ciągle miałam taką potrzebę stabilizacji.

Ciągle takiego potrzebę

zapewnienia, że...

że jestem bezpieczna.

Takiej kontroli nad swoim życiem.

I

jako dziecko tego nie zaznałam.

Tak naprawdę

dopiero musiałam potrzebować

wiele lat, żeby dojść do wniosku,

że nigdy tego w sumie nie osiągnę.

Żeby to, bo tak jest

tej swojej kontroli,

że to trzeba puścić

tą kierownicę życia.

A w internacie

ja się bardzo rozwinęłam, bo spotkałam

tych ludzi, którzy mnie też

nakierowali

na te tory, w których jestem.

Dzisiaj śpiewałam, powiedzmy śpiewaną.

Obcowałam z artystami.

Tam też pierwszy raz wziąłem amfetaminę.

Tak?

Znowu jest...

Ośniechnąłeś się, czyli...

Bo

zależało mi na tym,

aby gdzieś tam lepiej wypaść

na jakimś sprawdzianie.

A później wiesz, jak ja to wziąłem, to później stwierdziłam, że to jest

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

dla mnie, że to nie jest ta droga.
I tak właśnie wróciły te moje dzieciństwo.
Czy ja naprawdę
chcę tak zrobić
z moim życiem, sięgając po narkotyki?
Czy ja naprawdę
chcę takiego życia, jak je widziałam
często w domu i widziałam
mojego brata
pod wpływem takich narkotyków
w stanie kompletnego upodlenia
i tak po...
Gęstrzom nie chce o niej mówić, bo może być
mu przykro, ale po prostu
ja patrzyłam się na dużo, dużo...
dużo takich
traumatycznych rzeczy
które dzieją się
w wyniku uzależnienia
od czegośkolwiek.
I w momencie, kiedy ja wzięłam narkotyki, to
było to jeden raz.
Jakby stwierdziłam, że nie, że jeden
raz i koniec.
Tak, także i to było, bo chciałam
być lepszy tam, dostać oceny z czegoś.
A co to byli za ludzie dookoła Ciebie?
Co to była, za szkoła, co to był za czas?
Ja...
Widzisz, ja jestem cały czas skazana
na takich ludzi właśnie...
Ja mam swoją teorię, że w uzależnieniu
popadają ludzie głęboko wrażliwi
którzy nie potrafią sobie poradzić
z rzeczywistością
i nie w takich przyczyn sięgają po alkohol.
Ja tam poznałam wspaniałego człowieka
świętej pamięci Mariana Bęcikowskiego
wspaniałego kompozytora
muzyka, który uczył mnie śpiewać
i był alkoholikiem.
I przychodziłam do niego
na te lekcje.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

On często był pod wpływem
i uczył mnie śpiewać.
Uczył mnie wyrażania
właśnie emocji poprzez śpiew.
Ja od niego się też bardzo dużo nauczyłam.
On bardzo mnie ukształtował tą moją wrażliwość
jako w jakimś
sensie artystki.
Chociaż ja się uważam, że jestem
rzemieślnikiem w tym, co robię.
Ale tak, to była taka osoba
która bardzo bardzo mnie
ukształtowała
i pierwsza wy mnie uwierzyła.
Na mnie mówiono mała gepert
i każdy myślał, że ja będę śpiewać.
Stąd też to nie jest przypadek, że
na tej
w mojej
książce ostatniej w cichych cudach
śpiewam piosenkę
edety gepert. Ja ją wtedy śpiewałam wiele, wiele lat temu.
Ja naprawdę wiedziałam, o czym śpiewam.
A miałeś talent?
Tak jak byś spojrziała. Powiedziałaś, że już to nie powiedziałaś?
Myślę, że tak.
Gdyby, wiesz,
albo inaczej to by było.
Natomiast ja nie żałuję,
że tak się potoczyło moje życie,
że ja jednak piszę książki, a nie śpiewam.
Właśnie, kto to wie, co to
życie przyniesie.
Ja wyobnasz o sobie siebie, piszącą płytę.
Ja się by wyobrażam.
Ja cię też widzę jako
kogoś, kto pisze komuś teksty na przykład.
Pisałam teksty. Ale na całą płytę?
Bo tak myślałam o zrobieniu płyty
z dła cieskim. Na całą płytę nie.
Ale bardzo bym chciała.
Ktoś się znajdzie, kto sobie tego za rzeczy.
Pisałam.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

I później się podpisywali inny pod tymi moimi tekstami.
Bo byłam młodzikotka,
byłam taka niedoświadczona.
I później ktoś
te swoje teksty
przyłączył sobie po prostu.
No i chwala Panu.
Widocznie potrzebował.
Czy te popularne rzeczy dzisiaj?
Słucham? To są dzisiaj popularne rzeczy?
Myślę, że nie.
Nie.
Bo może nie
dogrzybałam się do tego.
Ale nie. Ale nawet jak bym się dogrzybała
to już tego nie ruszałam.
No i prawie wylądowałaś w
policjalnym studium w Piosenkarskim im. Czesław Anima
na w Poznaniu. Ale tam poznałaś
Tata swojego syna.
Tak. I się...
Zakochałam. Tak.
Zakochałam się i mam dziś wspaniałego syna.
Myślę, że to było dużo lepsze.
Bo jak patrzę na rymika
to myślę, że to jest jeden z dwóch
moich życiowych sukcesów.
A opowiedz mi o sobie zakochanej z
tamtego czasu. To jest miłość
i szaleństwa? Nie.
Nie. To była taka miłość
trochę ucieczka.
Taka miłość ucieczka. To był...
W ogóle poznałaś twojego
błęgo męża przez swojego brata. Co teraz jeszcze
jest bardziej ciekawsze w tej całej derkysie?
Tak, bo to wszyscy wiesz, kiesiliśmy się
w jednym gronie. To mała miejscowość
pochodzę z Wolina koło międzystrojów.
No i
boi
były mąż, był
jest. Zresztą nawet nie wiem.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Ale coś związanego z wojskiem.
Nie mamy tak ścisłego kontaktu dziś.
I
wydawał mi się osobą
bardzo odpowiedzialną, bardzo taką
z którą
będę mogła
stworzyć ten dom. To rodzinę
opartą na takim silnym fundamencie
prawdy, na którychmi
zawsze zależało.
Jednak okazało się, że to niekoniecznie
wiek idzie w parze z tą
dojrzałością emocjonalną. I to, co mi się wydawało
to
nie wydawało się jemu. I tak te nasze drogi
się rozminęły. Ale dziś
mamy wspaniałego syna.
Chciałabym ci opowiedziała o sobie zakochanej.
To był po prostu
fok. Wiesz, ja to z miłością to u mnie było tak,
że to był taki fokus, taki cel,
nie? Tak jakby chciała sobie tak zaplanować,
jak się planuje, co się zje na śniadanie.
A tak się życia nie planuje.
I to dlatego potem wiesz, są bo szczarowania.
Ja myślałam, że ja sobie tak zaplanuję
w życiu.
Ja wyjdę za mórż, urodzę
dziecko i będziemy żyli
długo i szczęśliwy, jak wiesz
księżę z Królowną, z Ciężniczką
i nasze krasnolódki będą wokół nas.
A później przyszło
prawdziwe życie.
I trochę bolało.
Chyba trochę zmiotło z planszy w pewnym...
Zmiotło. I to z chukiem.
Z ogromnym chukiem.
Nie zmiotło.
Ja sobie dziś dedukuję,
że po prostu mój mąż mnie nie kochał,
bo gdybym nie kochał, dziś

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

trochę więcej mogę powiedzieć o miłości,
bo trochę już doświadczyłam.
Gdybym nie bardzo kochał, to by nie pozwolił
na to, żebym odeszła.
Ale w gruncie rzeczy to zostawił
mnie, a nie jajego, więc...
Ale też byliście bardzo młodzi, to jest zupełnie...
A nie, nie, ja miałam 20, a to 30, więc już nie był taki młody.
Ok, dobra.
Ja miałam 27, jak byłeś w samym.
Ja też już byłam po rozwodzie.
A byliście 9 lat razem, czy 10?
Po maturze.
Ja miałem 27 lat, poznałam po maturze
dwa lata po...
18 lat miałem, jak poznałam
mojego męża, tatę, remikra.
Czyli 20 braliście ślub?
Tak.
27 było po wszystkim.
Że było po wszystkim.
No, a to i tak jest kawałek życia jednak.
Tak, więc jakby...
On mnie ukształtował w pewien sposób
tataremika
na...
na mężczyzn, tak?
Gdybym je kochał, to myślę,
żeby byśmy byli razem, bo to
bardzo dużo od mężczyzny zależy.
Jak mężczyzna kocha kobietę,
to nie tak kocha, że on będzie...
To jest mój obecny mąż.
Ja myślę, że ja mam
w na obroncy wygrawerowane,
podałam się, a on wychodził
sobie, tak?
Bo był tak długi proces
tego zbliżania się
i tak bardzo mu zależało,
że przeszedł te wszystkie etapy
mojego
takiego psychicznego zawirowania,

gdzie nie dopuszczyłam do siebie
innych osób.

No, to akurat tam jest sytuacja bardzo
i to bardzo złożona,
ale do tego jeszcze chciałbym przejść,
ale tak jakbyś miała powiedzieć sobie jednym zdaniem,
jaką największą lekcję wyciągnęłaś
z pierwszego małżeństwa?

Nic nie jest na zawsze.

I tak patrzysz też na dzisiaj?

Tak.

Nic nie jest na zawsze, trzeba się cieszyć,
słuchaj wszystkim.

I teraz tak, jak jest dziękować,
po dzisiaj sobie tu siedzimy,
rozmawiamy, jest fajnie,
jesteśmy na jedzeni,
jesteśmy zdrowi.

A wiesz, jutro
po 5 minut może się coś zmienić
i z każdego
po prostu momentu z życia trzeba wyciągać.
Ja wiem, że to brzmi teraz tak, wiesz.

Tak.

To już jest takie oklepane.

Nie, no bo to już tak jak.

Jak ludzie mówią, że wiem, że nic nie wiem
i to się wydaje ludziom oklepane,
to jest naprawdę mądrość życiowo,
bo wtedy nie oceniasz.

A trzysz na wszystko zupełnie inaczej,
widzisz, że prawda nie ma jednej,
bo nie wiesz.

Także te wszystkie rzeczy, które teoretycznie wydają się
oklepane,
bo one się wydają oklepane dla ludzi,
a kiedy dochodzisz do pewnego momentu
rozumiesz, że to jest prawdę o życiu
i ta prawdę o życiu jest
bardzo oklepana, bardzo
prosta, bo każdy z nas żyje.
Potrzebujemy w gruncie rzeczy,
miłości, żeby się rozwijać.

Miłość to jest po prostu
jak tego nie mamy, to gaśniemy.
Bardzo gaśniemy.
Ale dużo ludzi, zobacz, rozwija się wtedy,
kiedy jest w smutku, w bólu,
tylko to jest takie rozwijań umęczone.
I dlaczego się rozwija?
Bo wie,
o czym marzy.
Ja też o tym mówię
w moich książkach i też w tej ostatniej.
Jeżeli jest w tobie ten mrok,
ten smutek, to te dokładnie
wiesz czego pragniesz,
żeby to życie było takie,
jakim ty chcesz.
Wyobraźni sobie, wyświetlisz
po prostu taki idealny
film tego, jak to ma wyglądać.
To jest tak jak Walt Disney powiedział,
jak coś potrafisz stworzyć tu,
to jesteś w stanie to stworzyć rzeczywistości.
I tak naprawdę
jest, moim zdaniem,
że jeżeli
doświadczamy czegoś
bardzo, bardzo smutnego,
a w tym
smutku, z tego smutku
zaczynamy wyciągać
to światło. Zaczynamy, czekam,
bo już je zamotam sama w swoich myślach,
żeby ci tutaj nie powiedzieć żadnych głupot,
co ja chciałam powiedzieć.
Rozkojarzyłam się.
Czy rozmawialiśmy o tych prawach objawionych,
że czasami wydają się
oklepane i o tym, że czasami
w bólu widzimy te światło, o którym powiedziałaś,
że czasami jest tak, że
miłość jest rozwijająca. Powiedziałaś, że bez miłości
się nie rozwijamy, a ja powiedziałam, że dużo ludzi
upadając się też rozwijają.

Tak, ale jak upadamy, to jednak bardzo o tej miłości marzymy.
I ta miłość w nas jest cały czas.
Ona w nas cały czas jest tylko uśpiona.
Dobryśmy sobie zdali sprawę z tego, bo ludzie tak często potrzebują, poszukują tej miłości i potrzebują.
A gdybyśmy zdali sobie sprawę z tego, że ta miłość jest w nas, tylko trzeba ją po prostu wydobyć, to byłoby nam o wiele łatwiej.
Bo wiesz, to jest tak, jak ja też poszukiwam.
Ja myślałam, że mój pierwszy mąż, czy w romanse, w jakie później się tam wdałam, że to jest taka, że ktoś mi da szczęście.
No prawda, nie da ci nikt szczęście, jak tego nie odnajdziesz w sobie.
Nie da ci, to jest tak, dajemy tylko to drugiemu człowiekowi, co w sobie mamy.
Jeśli w sobie nie rozwiniesz tej miłości, to jak ty ją chcesz dać drugiemu człowiekowi?
No nie ma szans.
No nie ma, z pustego się nie należy.
Nawet w momencie, kiedy jesteśmy sami, to ta miłość w nas jest i z tej wielkiej potrzeby miłości. Zobacz, artyści tworzą najpiękniejsze teksty.
Piszą najlepsze książki.
Często samotnicy są najlepszymi twórcami, bo oni mają tak piękne i tak wspaniałe wyobrażenie o tym, jak to mogłoby wyglądać, że my, jak to czytamy, to mówimy sobie, wow, rację, nie?
No tak, to rozgrzewa wyobraźnię.
Wyobraźnię jest wielkim mechanizmem, jeżeli chodzi

również o marketing, ale też
poznając już ciebie na przestrzeni tego
i widząc też, co cię mogło zbudować i tak dalej,
to powiedziałaś, że końcówka pierwszego
małżeństwa to była walka,
ale między wami
i że dwa ostatnie lata były tragedium.
Bardzo. To co to znaczy tragedia
w twoim słowniku? Bo jednak wydaje mi się tak,
że ma bardzo duży temperament,
jesteś się rozwścieczona, bo zawodzisz
sama siebie pewnie w kontekście tego,
jakim miałaś mieć życie
i tam wydaje mi się, że to jest ciężka
amunicja.

Były tragedią ze względu na to,
że wiesz, to jak jest się wydwoje,
to jeszcze można sobie jakoś to przełknąć,
ale kiedy masz małego człowieka,
za którego jest się odpowiedzialnym
i masz w głowie wyobrażenie
o tym, że
zacznę od tego, że jak byłam
w mojej
rodzinie, byłam dzieckiem, bo to jest wszystko
zawsze powiązane
i patrzyłam na moich rodziców,
ja byłam taka wiesz, taka
mandrala, nie?

Ja to pokażę, jak się żyje, jak się buduje
małżeństwo, jak się tworzy
więzi, jaka to ja jestem
ekspertka od tego.

Ja jak wyjdę za mąż, to ja będę miała
to, to i to, ja to będę umiała
zrobić, a potem przyszło życie
i się wyłożyłam na pierwszym zakręcie
i byłam jeszcze słabsza od moich
rodziców, więc wiesz, jestem daleka
od oceniania tego, jak było w moim domu,
ponieważ sama nic lepszego
nie stworzyłam w pierwszym małżeństwie.
Myśmy się

po prostu rozstali,
tak i to nie było nic dobrego.
I mówiąc, że
to była tragedia
mam na myśli
to, że zabrakło
w nas takiej woli,
walki, ale takiej skutecznej, wiesz, na argumenty
na rozmowę. Tylko to była
taka szarpanka, takie wiesz, ja tobie to o tym
i to, ja później już tak odpuściłam
całkiem i po prostu
wysłałam, wysłałam, bo już byłam tak
zmęczona. No bo też
powiedziałeś, że zadałaś sobie takie
czy chcesz tak zawsze? Tak.
Czy ja chcę tak zawsze? I teraz tak.
Musimy sobie uświadomić,
że brak decyzji
to jest decyzja.
To jest decyzja. Tak samo jak
cisza jest odpowiedzią. Tak.
Ja wiedziałam,
że jak ja nie podejmę decyzji
i nie zrobię czegoś ze swoim życiem,
to być może będę
tkwiła w małżeństwie, gdzie
czuję się bardzo niekochana.
Ja myślę, że mój mąż mi po prostu
nie kochał, znaczy trzeba byłoby to
o to jego zapytać,
ale tak sobie dzisiaj myślę, że
mnie po prostu nie kochał.
Ale też zobacz ta sytuacja w tym,
o czym mówisz, że cię nie kochała, a dodatkowo
jeszcze mówisz, że wyłądowneś
na oddziale psychiatrycznym, bo
zadręczałaś się tym, że twoje życie
nie wyszło tak, jak to sobie zaprojektowałaś
oczami wyobraźni. Tak.
To jak ty się zadręczałaś, do którego
momentu dochodzimy, że kończysz
na oddziale psychiatryczną?

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Pamiętasz, muszę powiedzieć prawdę, nie?

Dobrze, no powiem

ci tam prawdę. Tak jest tak,

że jak czujesz się bardzo

niekochanym w związku, czujesz, że

po prostu

nie jest to tak, jak to miało

być i nawet przychodzisz

do męża mojego

i mówisz, słuchaj,

pojawił się ktoś trzeci, czujesz, że

odpływam. Czujesz, że jak czegoś

nie zrobimy, to ja się zatracę

w relacji.

I tam nie dzieje się nic.

No to wiesz,

to trochę kiepsko,

nie? Bo normalny,

zdrowy człowiek, gdybym dziś, mimo i

możesz powiedział, że on odpływa, że

jest ktoś inny i bdałby mi takie słucha

i potrzebuje Ciebie,

to ja bym się rzuciła na ratunek.

A tam nie było tego rzutu.

No i pojawia się osoba trzecia

i

to już jest totalne szaleństwo.

I teraz wydaje, że

teraz to ja już naprawdę znalazłam

miłość, a to wiesz, z deszczu podrynne.

Jak masz z deszczu podrynne

to już po prostu zaczynasz się czuć

takim kompletnym

nikim,

rządujesz na oddziale psychiatrycznym

i ci się wydaje, że już po prostu nic

nie wiesz o życiu,

że już nic wartościowego nie zbudujesz

i

jest po prostu źle. Ale to jest wspaniała

wiadomość. Tak jak ja zawsze z każdym

roku wyciągam światło, to jest wspaniała

wiadomość, ponieważ kiedy mi wyjęli

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

też rówki z tych butów, kiedy wylądowałam
na oddziale psychiatrycznym,
kiedy nie chciano mi dać widelca,
kiedy
pozwolono mi zamknąć
w toalecie, żebym sobie czegoś
nie zrobiła,
to ja
poczułam, że jest tylko jedna
droga już
w tym moim życiu
i ona wiedzie ku górze, bo już niżej
się upaść nie da.
No dobra, a teraz pozbadźmy się
ogólników.
W moźństwie się nie układało.
Było bardzo źle.
Czyli byliście
rozczarowani i najprawdopodobnie codziennie
się kłóciliście, nie potrafiliście znaleźć
od wspólnego języka.
Pojawi mi się ktoś,
co zaznaczy z deszczu podręna.
No bo jeżeli mówisz, że myślisz, że to
jest ta miłość.
No jak to tak, co takich ogólników?
Ja się przyznałam do wszystkiego w książce,
to po prostu facet był żonaty
i tyle. I się nie robi tak.
I dalej jest.
O tak, słucham, tak, jest i wspaniale,
jest i dobrze mu się ułożyło
i się bardzo z tego cieszę.
I to jest lekcja dla kobiet,
że żonatych mężczyzn się nie rusza
i tyle.
To jest skutka i to jest moja nauka,
to jest moja lekcja.
I my tak, wiesz, jak mężczyzna zdradzi
to on jest boj, on jest super,
nie? Tak?
Wydaje mi się, że też to się zmienia.
Tak, to się zmienia, to jest to dobrze.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Ale wiemy może o jakich czasach mówimy.

Ale to wtedy, kiedy ja, to
to nie było super. Ja pracowałam
w Urzędzie Miasta, byłam urzędnikiem
państwowym, bardzo elegancką
panią, o której się wymagał
czegoś więcej, aniżeli tego,
rozbija małżeństwa.

Tak?

I...

Później jak zdałam sobie sprawę, co narobiłam
to było wycofywanie się rakiem.

No bo nie chciałam tego.

Tak samo jak moje małżeństwo rozbiła
inna kobieta, ja zrobiłam w sumie to samo.

I zobaczył jak jest taki mądry, on tak chętnie
udziela rat, nie? Ja to nie, ja to nie.

A co zrobiłaś?

Dlatego jestem tak daleka
dziś o doceniania.

Ponieważ kiedyś
mi

zabrano męża

dzisiaj to mogę podziękować
tej kobiecie, która go wzięła, bo on wspaniała
dobre życie, ale wtedy tak nie myślałam

i ja

o mały włos nie zabrałam męża drugiej kobiecie

i to ja nie jestem wcale taka

krystaliczna.

Ten, ten mój drzech, taki ten mój smutek
on jest cały czas sprzedany, a ja o tym ciągle pamiętam.

Ja wiem skąd mnie wiedzieć droga

i w związku z tym, że ja wiem

skąd mnie wiedzieć droga, z jakiego

miejsca

nie fajnego, bo to nie jest wiesz

społecznie

akceptowany przyznać się do tego, że

się miało Roma z żoną tym

mężczyzną.

Ale kiedy się przyznasz

i wiesz jaka jesteś, staniesz przed sobą

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

w prawdzie, staniesz przed sobą w prawdzie

to po prostu

ok, to było.

Ale co ja teraz mogę z tym zrobić?

Jak ja teraz mogę żyć?

Czego ja nie chcę? O czym ja chcę

opowiadać ludziom? Czego chcę ich

uczyć? I teraz

po 100 kroń

wkładam więcej energii w to jak

wygląda mój związek, moje małżeństwo

i ja już wiem, że

tak jak kiedyś dałam sobie odrombać

bo małżeństwo to jest

w moim odczuciu

jesteśmy wiesz, tak mocno

są ściśnięci, złączeni, że jesteśmy

jednym ciałem

i ja w pewnym momencie część tego ciała dałam

sobie odrombać

i teraz, będąc w relacji

z moim mężem

tak bardzo chcę ją budować

i tak bardzo mi na niej

zależy, że

dla mnie to jest świętość, świętość

się nie dyka, nie wchodzi się

w relacje

dwojga ludzi

po prostu nie.

Korespondujesz z tamtą dziewczyną, którą byłaś?

Czy sama ze sobą rozmawia?

Znaczy, nawet chodzi mi o to, czy w ogóle masz dużo podobie

jest do tego, kim byłeś wcześniej

kiedy miałaś to 27 lat, boś

kompletnie rozbita, rozjechała na każdym możliwym calu

i rozmawiamy dzisiaj.

Te dwie dziewczyny ze sobą by się dogadały?

Kurczę, byłoby trudno.

Byłoby trudno.

Dlaczego byłoby trudno?

Jakby mi ktoś kiedyś powiedział, wiesz,

takiej zakochanej,

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

myślącej, że wiesz, świat jest taki prostym
jak ja miałam laty 26
kiedy to się wydarzyło
że to nie tędy droga
a wiesz, a człowiek
jak myśli, że kocha
i tak kocha na zabój, to nie chce słuchać
takich dobrych lat, babci ani
o tym, że to jest złe.
Więc mogłobyśmy się nie dogadać.
To kim ona była?
Bardzo zagubioną dziewczyną,
bardzo smutną,
bardzo potrzebującą tego, aby
kto się zaakceptował
i dopóki nie
uświadomiła sobie,
że
do momentu, kiedy nie znajdzie sama
tej akceptacji w sobie i miłości
to nikt jej tego nie da
to
była bardzo smutna.
A kiedy ja już, wiesz, wywaliłam wszystko na wierzch
ja już nawet potrafię mówić
o tych rzeczach bez płaczu
to jest też ogromna metamorfoza
we mnie, bo kiedyś
siedząc na kozadce
na terapię trwała trochę
to był ciągły płacz, ciągły płacz
ciągłe obwinianie
i
wtedy
nie byłam taka jak dziś
i wtedy bardzo, bardzo płakałam
a dziś po prostu
jak mam te rzeczy przepracowane, one są za mną
ja wiem jakichś narobiłam głupstw
wiem czego co nie było
okej, co to
co ja już teraz mówię
wiesz, no wiem jaka jest to

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

jak powiedziałaś, że za swoje niepowiedzenie
a często obwiniałaś innych, miałaś pretensje
do świata, o niesprawiedliwość
i to cię płakałam
ale co było twoimi błędami
za co miałaś pretensje do całego świata
bo to mnie zastanawiało
bo jednak teraz i tak mówisz
jeżeli chodzi o te pierwsze małżeństwo
to może cię kochał
ale zastanawiało mnie tak jak sobie patrzysz na to
do tyłu, znowu wracamy do tego samego punktu wyjścia
to co było twoimi błędami
a szukałaś wytłumaczenia w innych ludziach
moim błędami
moim błędem
ewidentnie
była taka próba
przewalania na kogoś odpowiedzialności
za moje szczęście
takie wiesz, myślenie
że bym może się urodziła
w lepszym domu, ja zawsze chciałam grać na pianie
nie tatami tego pianie na nie chciał kupić
przez wiele, wiele lat
zwałałam, że ja nie gram na pianie
bo on to jest nieprawdą, wiesz
później mieszkałam w internacie i było tam pianie
no i można było grać, stać się szopenem
ale to jest tak wiesz
zwalanie odpowiedzialności
za swoje niepowodzenia na innych
tak
lubiłam tak, że mnie nikt nie pokazał
jak za niepowodzenie
za swoje małżeństwo, to tak wiesz
najłatwiej jest zwalić, bo ja to wyszłam z takiego domu
gdzie tego imię nie nauczono
i mnie nie pokazano
jak to małżeństwo ma wyglądać
i to tak łatwo jest wiesz
bo mama taka, bo tata taki, bo brat taki
bo pies taki, na każdego

można zwalić
a tak naprawdę zadanie sobie pytania
a co ty zrobiłaś, żeby uratować to małżeństwo
co ty zrobiłaś
jeszcze dzisiaj potrafię sobie zadać takie pytanie
ale kiedyś nie, kiedyś było łatwiej
zwalić na kogoś
bo ty mi mamą nie pokazałaś
jak się kocha, bo ty mi tatą nie pokazałeś
jak się kocha
no to jak już jesteś w tym tonie
to jeszcze poza tym
mężem w domu był
mały remik, jaką byłaś mamą
na samym początku
ja chyba to dzisiaj jestem
taką trochę
tego czego nie miałam
od mojej mamy
mój remik to dostał razy 10
w moim odczuciu
czas, przede wszystkim czas
a są jakieś negatywne konsekwencje
tego, że na przykład dostał tak dużo czasu
jak widzisz na przykład
w swoim wychowaniu
a myślę, że nie
ja mam wspaniałego syna
on tak pięknie rozkwitł, on jest takim
fajnym i odpowiedzialnym mężczyzną
ja w jego wieku taka nie byłam
ma taką wierzch
wrażliwość
naprawdę na wysokim poziomie
ale też on do tego piątego roku życia
często mówi się, że tym czym przesiąkniemy
do piątego roku życia
też często stajemy się później
do tego czasu
ciało się on też wielu rzeczy nie widział
tak, bo bardzo
dbałam o pozory
ogólnie do pozorów to miałaś szczęście

tam jeszcze ta historia z tym dobem
wbawali i tak dalej
z tym kołornikiem
i że to wszystko wydawało się na zewnątrz
takie świetne
jeżeli chodzi o pozory to jest świetna
czy te blisy też się odbrawiam
tylko uśmiechnięta, pozytywna, kochane
dobra i tak dalej
ale dobra, to jeszcze transportując się
bo jeżeli mówisz, że tutaj było
zupełnie inaczej, to w takiej poturbowanej
rozjechanej, zniszczonej
co sprawia o ci radość w tamtym momencie
życia, no bo jednak jakiej rzeczy?
Ja żyłam dlatego mojego syna
on był moją kotwicą
to on do dziś jest moją
ja mam z nim szczególną relację
o którą też niekiedy
z moim mężem się
kłóciliśmy już teraz nie
jak on już tego dotykał i tak dalej
to tam patrzyłaś tak z podbyka
mój mąż nigdy się na nie dotykał
mówując o dotyku, to wiesz
żeby zaraz to nie zostało źle odebrane
jakby mój mąż
bardziej miał obecny kłopot z tym
że był bardzo za zdrosną
mojego syna i o tym miłość jako
widział, jaką ja obetarowuje
dziecko, a jaką być może
on chciałby dostać ode mnie
ale to wiesz, to już są sprawy mojego męża
i jakby tłumaczyłam
mu często, że ja nie mogę dać
mężczyźnie mężowi
takiej miłości jaką daje się dziecku
bo to by musiała być jego mamą
a nie żoną
ten dom jest fascynujący
tak, tak

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

więc no to jest niemożliwe jakby
no tak już rozmawiamy też
o tej relacji mama
a mama dziecko, to ty kiedy
zostałaś się ze swoim pierwszym mężem
twoja mama się od ciebie odsunęła
mama mi zostawiła
to dlaczego tak zrobiła?
myślę, że wielokrotnie o tym musiałyście rozmawiać
wiesz, że porozmawialiśmy
o tym
przysięgam nie skłamię Ci
nie skłamię Ci, że taka szczerza
i jedyna rozmowa
miała miejsce
może z półtorej
miesiąca temu
tak, taka
że padł pytanie dlaczego to zrobiłaś
dlaczego tak się, dlaczego
powiedziałaś mi, że życzysz mi wszystkiego najgorszego
no
no co
no mama zalała się
łzami
przeprosiła
ja muszę przyjąć te przeprosiny, wiesz
ja też nie jestem święta
ale w relacji z mamą
nie jesteś też święta?
to jest dla mnie, słuchaj
czy Ci ojca swego i matkę swoją
to jest dla mnie absolutnie najtrudniejsze przykazanie
ja mogę wszystko, naprawdę
wszystkiego jestem w stanie się dostosować
nawet to czy Ci ojca swego i matkę swoją
to jest dla mnie najtrudniejsze
przykazanie
ja nie jestem święta, ja ciągle uczę się tego
wiesz, no Jezus powiedział
nie wybaczać 7x77
to jest taka oczywiście przenośnia
ja mojej mamie

żyję tym przebaczeniem codziennie
ale wiesz, niezwykle trudno jest
kiedy jesteś tym małym dzieckiem
i czujesz się
opuszczona w relacji, kiedy
pojawił się zły dotyk
do rosłych
wtedy jakby
zostało to zamiedzione pod dywan
to były też takie
czasy, kiedy
ja też z mamą o tym rozmawiałam
dlaczego ty wtedy po mnie nie przyjechałaś
jak wiedziałaś, że się ja płakałam
mówiłam, co ten Pan robił
dlaczego po mnie nie przyjechałaś
ona patrzy i ona mówi
a ja nie wiem
nie wiem i płacze i
przeprasza
to jest to wyboru, obrazić się
albo kochać to moją mamę
taką jaką ona jest
a ona stara się być
a wybieram to drugie
ale to też musi być
no bo starałam
stara się wczuć to wszystko
wali ci się życie
pojawia się ten roman
i zostałam kompletnie sama
dlatego wylądowałam na oddziale psychiatrycznym
sobie wyobraź, że tak
wynosisz się z domu
bierzesz kilka worków
na odpady, bo ja nawet nie wzięłam
niebieskie worki na śmieci
i wyjechałam mieszkanie
jeszcze wtedy byłam trenerką fitness
30 m²
20 chyba 6 nawet
z takie z antresolą
i to jeszcze miałam ogromnie dużo szczęścia

bo wynajęłam je moja
klientka
która to zrobiła absolutnie też po kosztach
jestem jej bardzo wdzięczna za to
i po prostu mieliśmy dach nad głową
i wiesz, taka kompletnie niedoświadczona
kompletnie poturbowana
było małżeństwo, nie ma małżeństwa
był mężczyzna, który twierdził, że kocha
nie ma mężczyzna, który kocha
była mama
a mama powiedziała, że
teraz to ona mi życzy wszystkiego najgorszego
i żeby tak jak już się kiedyś jeszcze z kimś zdjął
że to tak mi życzy, żeby ten ktoś mnie zdradzał
taty w tym wszystkim nie ma, bo jest zajęte swoim życiem
brata nie ma, bo wtedy jest
w swoich uzależnieniach
ja jestem sama z tą moją małą kotwicą
z tym moim remikiem
i wiesz, i co ja miałam
do wyboru, nie?
albo się pogrążyć i spędzić na tym oddziale
trochę czasu
bardzo długo
albo po prostu
zacząć rozmawiać z lekarzem prowadzącym
żeby on uznał, że jeszcze
jest dla mnie nadzieja i żebym jest tam punkt wypuścić
bo ja muszę wracać do dziecka
bo remik w tym czasie był statą
był statą
ale tam też siedziały różne rzeczy
ja nie chciałam, żeby on patrzył na te rzeczy
i po prostu
bardzo chciałam, żeby on jak najprędzej był przy mnie
i do mnie wracał
i remik jest, i wiesz, i powstaje
taka silna, emocjonalna więź
z tym dzieckiem
i myślę, że remik to wszystko czego ja nie miałam
on to dostał razy pięć
jeśli chodzi o relacje matka

dziecko i tak samo moja córka
ona to już w ogóle dostała
razy tysiąc, bo się wychowuje
już w pełnej rodzinie
w ludzi, którzy
owszem popełniają błędy, ale się kochają
każdy popełnia błędy
tutaj wraca, nie ma
no i ta historia jest romantyczna
jeszcze w tym wszystkim, że kupiłaś sobie ten samochód
później mieszkanie, które nazywałeś
swoim niebem
tak, ja wszystko sprzątnęłam
ze starego życia, tak jak wychodziłam
to też nie jest tak, że mimo jakoś tam
pokrzywdzono bardzo w sposób względem materialnym
ja po prostu sama zadecydowałam
że ja nie biorę tych rzeczy
to była moja decyzja
że wychodzę z tymi torbami
zaczynam budować wszystko od nowa
mieliśmy z remikiem po dwa talerze
dwie łyżeczki, dwie szklanki, dwa kupki
i jak ktoś do mnie przyszedł
to ja nie piłam kawę, bo miałam tego dwa kupki
więc jak pił remik i ktoś, to ja już nie miałam
jego kupka
i to przecież wszystkiego
co widać teraz, to jest wypracowane
rękami, głową
to jest, ja uważam, że człowiek po prostu jest
w stanie podnieść się z każdego dna
i też na każde dno spaść
tak, i to bardzo szybko
z wysokiego stoka szybko się spada
i tym, co nas bardzo głupie spycha
i to nasze ego rozbuchane
nasze
oczekiwania, że
świat będzie taki, jak my chcemy, nie
no wiesz, z tym oczekiwaniem, to jest
nawet chciałam cię o to zapytać, że jeżeli
pracowałaś wtedy od 7.30 do 15.30

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

w urzędzie miasta, a po godzinach
pracowałam jako trenerka
no bywało, że wracałam
od po 23.00 do domu
i zastanawiał mnie, co było twoim celem
do czego ty dążyłaś
ja musiałam kupić mieszkanie
myśmy mieszkali na wynajętym mieszkaniu
owszem dostałam jakieś pieniądze
z podziału majątku, ale to
nie wystarczało
i moim celem było zapewnienie
dziecku dachu nad głową
i jak kupiłam mieszkanie po prostu
wzięłam kredyt, jako mama
samotnie wychłopująca dziecko
i
trzeba było je
jeszcze kupić to raz, ale
kupiłam nowe, które się budowało
to były 34 metry
tak, 34 metry
tak, i jeszcze pamiętam
Paniom, która sprzedawała mi to mieszkanie
to właśnie też wynika
teraz powiem, pokażę jak bardzo ja byłam
poturpowana, jak bardzo nie chciałam
jakichkolwiek relacji, z kimkolwiek
Pani, która sprzedawała mi mieszkanie
mówi, no ale to może większe sobie
Pani kupi, no bo jest ta
zdolność kredytowa, to widzę, że jeszcze
możemy dobrać tam spokój więcej
no bo jak ktoś z Panią
Pani się, Pani jest młoda, piękna, Pani się
z kimś wiąże, i po cimirze
no ktoś się sprowadzi, jak ona mi to powiedziała
ja tak na nią patrzę
o, tak
tak kolokwialnie powiem, no chyba nie lała
a o czym ona do mnie mówi, to jak ktoś do
mnie przyjdzie, ktoś
z kim ja mam sobie układać, czy to ja mam

wziąć teraz do siebie na mój kredyt
nie?
to ja zaniewaniem
po prostu
naście godzin na dobę, że
ledwo stoję na nogach, wiesz, to było
bardzo trudne, ja już później jak poznałam
mojego obecnego męża, to ja
byłam tak wycieńczona fizycznie, że ja miałam
krwotoki z nosa
i to ktoś mówi, że
ktoś do mnie przyjdzie, to ze mną zamieszka
a ja mówię, o nie, nie, nie, to tak na pewno nie będzie
jak ja już jest z kimś zwiąże, to to ma być
jakaś obopuna relacja, ja coś daję i ktoś
coś daje, a nie znowu ja
no i koniec końców tak się
zdarzyło, bo chociaż nawet nie zamieszkałaś
w tym
nie, nie zamieszkałam w tym mieszkaniu, nigdy
mam je do dziś, to są 34 metry
w Kołobrzegu, jeżdżę tam
pisać, kocham to mieszkanie
to jest taka samotnia
ale też fajne takie, taka kapsuła
do przeszłości
tak, to jest droga, z którą ja lubię tam jeździć
chodzić tymi ulicami
mnie Kołobrzeg ukształtował
jako człowieka
ja wyjeżdżałam stamtąd
to było znakautowane, bo ty też chciałaś
bardzo wjechać, tak, ja leżałam po prostu
naglebie
wtedy, ja wyjeżdżałam bardzo, jeszcze wiesz
jak ja poznałam obecnego męża
to te plotki, które się, to jest takie krzywzące
to katanie ludzkie, dlatego ja nie cierpię
plotek, jak masz coś powiedzieć
to powiedz to w twarz
a nie chodzisz i gadasz jedna pani, drugie
pani i to powstaje potem taka koło
która

przysięgał na kogoś
ma się źle i nie ma dlaczego żyć
to ja się nie dziwię, że się czasami ludzie targają
na swoje życie
można bardzo łatwo kogoś zniszczyć przez słowo
nie przez czym, przez słowo
możesz społecznie kogoś wypluć
tak, tak, w takich małych
aglomeracjach
tak, pracowałam w urzędzie
no też każdy ciebie się o rzeczy znał
znał, pracowałam jako byłam trenerką fitness
więc tam dużo kobiet do mnie przychodziło
bo po godzinach pracowałam jako trener fitness
na szczęście czy nieszczęście
była matrakcyjna, więc
tak czasami
wkręcić różkę
a z tą atrakcyjnością to też jest niesamowite
bo zastanawiałam mnie też
przyjmowanie komplementów, kiedy się nauczyłaś
przyjmować komplementy
ja chyba do dzisiaj nie potrafię
mój mąż czasami się mnie pyta
ty w ogóle coś czujesz jak ja ci mówię
że jesteś piękna
bo ja ci mówię
a ty tak, no, idziesz
ale jak, bo też tak
zastanawiałam mnie ta terapia
bo powiedziałaś, że bardzo dużo płakałaś
tak, bo tak się wylało wszystko
a co najważniejszego
stamtąd usłyszałaś
co spowodowało, że zaczęłaś
się zbierać
ja się dość szybko zaczęłam zbierać
bo ja nie miałam czasu na długiego zdrania
nie miałam czasu
znaczy dość szybko zależy co dla kogo jest
szybko, a co dla kogo jest dług
co to było szybko
ile to zajęło czasu

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

znaczy emocjonalnie
znaczy z szybko w sensie takim, że wróciłam do pracy
pracowałam pracować
i powiedziałam sobie, dobra
może nie jest tak jak miało być
ale mam dziecko i muszę się zebrać
bo tu nie ma czasu na mazganie się
z tym matką
i jestem odpowiedzialna za drugiego człowieka
kiedy byłaś zdolna kogoś pokochać
o to wiesz, że to
a to to było dług
o to mnie pytasz
tak, bo pytam ci o to, bo to, że mówisz, że
żyłaś dla syna
to byłem przekonany, że tak było
ale zastanawiam, kiedy chciałaś żyć dla siebie
czyli być kochana, dbana
itd.
i otworzyć serce na drugiego człowieka
tak naprawdę
to
ja się tej miłości uczę do dziś
ona jest ona
ja zrozumiałam
w końcu
że miłość idealna nie istnieje
nie ma miłości
bez krzyża
który musimy nieść
i nie ma krzyża bez miłości
i kiedy spadły mi te klapki
takie wiesz, że
pierwsza miłość, druga i trzecia
teraz mój obecny mąż
absolutnie jest miłością mojego życia
mogę to powiedzieć
ale ja się nauczyłam go kochać
takiego jakim on jest, a nie takiego jakiego
ja sobie wymyśliłam, wstawiłam w ramy
i on teraz taki będzie
to jest bardzo długi
proces i myślę, że ja jestem

ciągle w procesie uczenia się
takiej miłości dawania jej
ja mam sobie bardzo, myślę, że mam nadmiar
nadmiar miłości
i daję ją codziennie, ale mieć miłość
a mówić językiem miłości to są dwie różne rzeczy
i też się uczę
języka miłości mojego męża
my jesteśmy ludźmi, którzy
pragną tej miłości
ale w ogóle wszyscy jako społeczeństwo
one mamy różne języki
przyjmowania jej
na przykład mój językiem miłości mojego męża
jest języka firmacji, dlatego on tak często mówi mi, że
mnie kocha
a ja tego nie potrzebuję, żeby mi ktoś mówił
ja potrzebuję czynów
ja potrzebuję tego bycia razem
nie rozumiem się tych języków miłości
ja uwielbiam poznawać języki miłości
ludzi
bo ktoś
powiedziała mi, że ona mnie kochała
do dziś mi mówi, że mnie kocha
a jednak nie poznała
moja mama, mojego języka miłości
tego, który by sprawił, że ja się
czułam kochana
i staram się uczyć języków
miłości innych ludzi
bo męża, mojego syna
mojej córki, moich czytelników
ale wiesz, że tak jeszcze odbijając o tej mamy
to dzisiaj jest bardzo łatwo Ciebie kochać
a to się wydaje Tobie
ale nie, nie, dobrze, ale też dużo łatwiej
na pewno w takim odniesieniu, że
poukładałaś swoje życie
i mam je bardzo trudno mnie kochać, myślę
myślę, że jest jej trudno
ponieważ mama nie godzi się na to
aby ja mówiła publicznie o tym, co nas spotkało

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

moja mama bardzo to przeżywa
jest jej trudno mnie kochać
ale uważasz, że tak samo trudno
jak twojego brata?
to trzeba byłoby ją spytać
ale twoim zdaniem
myślę, że brata
mojego też było jej trudno kochać
on to jej naprawdę dał
do wiwatu
ja myślę, w całym tym
wszystkim zło, które
zrobiłam, to myślę, że chyba jednak
mnie łatwiej niż
takie jest moje, takie domy
ale ja nie mogę tego stwierdzić, bo to trzeba
jej zapytać
że jednak
ja nie zaserwowałam
jej takiego survivalu jak mój brat
myślę, że ja bym tego jako matka
tego, co ona ustała
to ja nie wiem jak ja bym to ustała
naprawdę
takich rzeczy lepiej na głos nie mówić
wielki podziw
myślę, że mój syn mi tego nie zrobi
ja nie córeńka
ale wiesz, to tak
życie nie przewidzimy
ja nie mam pojęcia, chętnie o tym posłucham
ja wiem, że chętnie o tym posłuchasz
nie wiem, czy jestem gotowa na to, aby
o tym mówić
a czy myśmy już tak dużo tych kart
odsłoniłi
my uchodzimy za bardzo idealne
małżeństwo, co jest nieprawdą
i teraz powiem coś, co myślisz
na instagramie
proszę
myślę, że gdyby
nie było

nie było
myślę, że gdyby
ktoś
się dowiedział ode mnie
że
wyciągałam mojego męża
z więzienia
to by mi nie uwierzył
ja od razu wiedziałem
po pierwszym wywiadzie
dla legimi
jak mówiłaś
i wiesz, po czym jak powiedziałeś
że byłeś w więzieniu, ale w nim nie siedziałaś
no to na logikę
nie mogłam wejść tylko osoby najbliższe
więc proszę, zestawienie rodzina
mógł być to brat
albo
ja zakładałem brat
albo parter
to bardzo dobrze czytasz między wierszami
tak, wyciągałam mojego męża
z więzienia, pojechaliśmy sobie na wakacje
wyobraź sobie sytuację
wrzesz się cofnąć
na instagramie to zdjęć, zdjęcia są piękne
dlatego ja na moim instagramie mam napisane
to tylko chwila z mojego życia
jedziesz na wakacje
planujesz sobie dzień
ja to napisałam
w książce Którendy Dorajo
to jest opisa na prawie jeden do jednego historia
i kładzisz się spać
w środku nocy przychodzi policja
i twój mąż tak jak przed chwilą koło ciebie leżał
przetulała się do niego
tak po prostu znika
i wychodzę tylko na balkon
i widzę jak siada do rady wozu
i ma wrócić
za parę godzin

to z tych paru godzin robi się
tak jak chreja
że rano trzeba się zastanowić
co powiedzieć dzieciom
ja nagle odkrywam w sobie takie pokłady
siły
takie pokłady
działania
ja w ogóle nie byłam świadoma
że ja jestem zdolna
do tego aby poruszyć niebo
i ziemię żeby go stamtąd wyciągnąć
i
no wyciągnęłam go
czego się nie robi jak się kogoś kocha
i wiesz
i to jest to o czym powiedziałam wcześniej
co teraz ci się powinno zająć
nie ma miłości bez krzyża
teraz później jak rozmawiałam
z tłumaczką
która tłumaczyła z tłumaczką słoweską
która widziała już nie jedno
i mówi mi pani Anno
ja widziałam sytuację
kiedy kobiety w takiej sytuacji
jak pani brały torby
brały dzieci i wracały do kraju
a pani to postawiła
po prostu pół
żeby zwijać żeby chronić siebie
a ja
no co
ale czułeś dumę?
też no bo może masz tam
chodź dumna z siebie z tego jak się zachowałam
ja myślę że
każdy kto kocha zrobiłby to samo
i myślę że mój mąż też by zrobił to samo dla mnie
ja to myślę że tak
podobno się nie powinna mówić
że dałabym sobie głowę ściąć
ale myślę że

dajmy coś co by się mogli odciągać
no to włosy
dałabym się ogólić na tyso
że mój mąż też by mnie ratował
on by to dla mnie też zrobił
to już jest taka sytuacja
gdzie jesteście dojrzała
a jak było na początku
no bo byłaś skrzywdzona
bardzo było trudno
tak naprawdę
my teraz przechodzimy dobry czas
w swoim małżeństwie
myśmy byli na emigracji
wyjechaliśmy z kraju
żeby wiesz no bo jak
mój
bez przyczyny się jest zaraz
to
kiedy masz ogromną ilość długów
i wiesz że twoim jedynym ratunkiem
nie czego i żeby jakoś się
pozbierać
i wyjechaliśmy z kraju, przeżyliśmy razem emigracji
gdzie ona była bardzo trudna
bo ja pojechałam za nim, mieliśmy być razem
on wyjechał 200 km dalej
a on słuchaj tu
na dwa tygodnie później nie mówi
że on jedzie do Frankfurtu
ja się zostałam sama z tymi dziećmi
ja język niemiecki umie był na takim
poziomie, że się bałam otworzyć
listonoszowicz drzwi
i bardzo dużo
nas to kosztowało, dzisiaj już jesteśmy dojrzała
dzisiaj jakby wiemy
ale tak jak wrócmy do początku
o co mnie zapytałeś, jak myśmy się
połączyli razem
on był mężczyzną z przeszłością
ja kobietą
jak to jest, śpiewała w powiesence osieckiej

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

też to pisam o tym
kobietą po przejściach, czy tam na odwrót
tak to z nami było
i wiesz teraz w pakiecie
z ukochaną osobą dostajesz dziecko gratis
tak nazwijmy to
nagle z Singla
w którym sobie byłeś
musisz stać się odpowiedzialnym ojcem
dziewczyna, którą bierzesz za żonę
jest tak poturbowana, że w sumie to się zastanawiasz
czy ona cię kocha
bo ja napiszę o miłości
pięknie, a jest mi trudno powiedzieć
twarz, tak jak siedzę z nim
tak na niego patrzę, to jest mi trudno
opowiedzieć jak ja bardzo go kocha
jak będzie słuchał tego wywiadu, będzie szczęśliwy
bo to teraz padło, że jest to miłość
a jakże bym tak osiadła, wiesz przywień go
powiedziałam, że jest miłością mojego życia
to ja mam z tym problem, ja się tego muszę uczyć
ale to też jest kwestia usłuchania
teraz ktoś u mnie był ostatnio na rozmowie
i rozmawialiśmy o tym, że dzieci
nie chodzi o to, że powiesz dziecku, że ma czytać książkę
bo jeżeli ty oglądasz telewizję, a dziecku
każesz... to jest piękne o czym mówisz
ja tego nie widziałam w swoim domu
ale to nie znaczy, że ja się tego nie mogę nauczyć
nie, no ja jestem, że możesz się nauczyć
ale to, że to przychodzi ci trudno, jest zupełnie naturalne
no bo ja zawsze
jednak patrzę na to, że jeżeli
moi rodzice czytali by książkę, no to ja też
bym od razu czytał książki
tak, że my bierzemy, my po prostu obserwujemy
my jesteśmy zawsze jako dzieci
bardzo dobrymi obserwatorami
tylko obserwujemy czyny
dobre i złe
to jest zupełnie naturalne, jeżeli chodzi
o to

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

to jest takie coś, co ci się wydaje
zupełnie oczywiste, no bo
dziecko lepiej widzi niż słyszy
dziecko to w ogóle
to jest taka materia, że
jak gąbeczka
jak gąbeczka
ja nie nasiąkałam w domu tym
ale bardzo się tego oczy, bo chcę, żeby
człowiek z relacji ze mną czuł się dobrze
więc dziś, ale mamy naprawdę
trudną historię, tak?
też za sobą w naszej relacji
jest ten trud
mężczyzny, który bierze na wychowanie
dziecko innego mężczyzny
nie musi stać się dla niego ojcem
i teraz jest relacja kobiety
z tym dzieckiem, która w jego
oczach wydaje się
aż nadmierna, bo ja
chcę wynagrodzić mojemu
synowi to co
co na wyrabiałam
czyli zaserwowałam mu to, co
mu zaserwowałam, wiesz, wyjście
z domu z tymi torbami itd.
chcę wszystko wynagrodzić
więc jakby kocham razy 10
może taką trochę czasami
nawet o głupią miłością
jak z boku stoi mężczyznę, to on sobie myśli
chcę, ja też chcę być takim skarpkiem
cudkiem, słoneczkiem, wszystkim
co najważniejsze
żeby moja kobieta tak do mnie mówiła
a ja tylko mam tak do dziecka, rozumiesz
tego trzeba się
i to jest bardzo trudne, więc
myślę, że ja mężowi zaserwowałam
z Ruiwa i on mi
i to jest to, w czym razem się
dziś uzupełniamy

i mając świadomość
tego swoich braków
uczymy się je wypełniać
i dawać sobie dobro, po prostu
tego się można nauczyć
naprawdę można się języka, miłości
drugiej osoby nauczyć
też mi się tak wydaje, ale zawsze
cierpliwość jest potrzebna
tak, wiesz, że ja mam taki zeszyt
w którym sobie zapisuję
czy ja dzisiaj, bo nie mam mężowi, powiedziałam coś miłego
bo on tego tak potrzebuje
a ja potrzebuję
żeby on mi umył podłogę, słuchaj
to jesteś kontrol freakiem
więc to jest sama ciebie sprawę
dla mnie, jak mój mąż
mi umył podłogę, to ja się czuję taka kochana
tak, ja bym też to oprzypisała
też zastanawiałam
mnie w tym wszystkim, bo po tym więzieniu
i tak dalej, jak rozmawiamy, to jak pojawiły się
pierwsze kłopoty finansowe
to też było takie pierwsze sprawdza
w waszym życiu, no bo zastanawiałam
mnie, bo to była bardzo trudna sytuacja, że gdzieś
to twoja mama dała wszystkie oszczędności
żebyście mogli się trenować
a w tym wyniku po prostu siadna pensje
i od dnia na dzień bzdęknie ma
co wsadzić do garka
moja mama wtedy bardzo
chciała zrekompensować mi ten ból
który
mi zaserwowała
tak, moim odczuć się sobie tak to może tłumaczę
którymi zaserwowała
po tym, jak mi tam źle życzyła
myślę, że ona to powiedziała we mocy, ale niektórych
słów nie da się cofnąć
i to jest to, nie? To jest ten ból
niestety

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

a czekaj, a tamte słowa
i już się znowu do nich odnosimy, one w jakikolwiek
sposób cię zbudowały?
Myślę, że zbudowały
myślę, że mi pomogły
w sensie takim
że ja się nie poddam
i skoro ja zawsze
marzyłam o tej rodzinie
i skoro
mama już mi powiedziała, że ona mi życzy, żeby
było tak, tak i tak
ja wiesz, ja nie mogę ponieść odpowiedzialności
o to, co za drugiego człowieka w tym wypadku
za mojego męża, ale zbudowały
mnie w ten sposób, że obiecałam
sobie, że
uczynię wszystko, co w mojej mocy
aby moje
małżeństwo, które
drugie, nowe
było zgodne, szczęśliwe i trwałe.
Ale to jest bardzo
ciekawe też takie, czy byłabyś
w stanie zbudować pozory
dla zaspokojenia
tego, że drugi raz nie chciałabyś
przegrać. Była. Myślę, że byłabym
w stanie zbudować pozory, ale kogo ja mogę uszukać
całą siebie, a po co mi to?
Ale wiesz, że ludzie tak robią. Wiem.
A to jest indywidualna
decyzja każdego człowieka.
Dlatego ja tak głośno mówię
o tym, jak ludzie patrzą na nas i widzą moje
zdjęcie z moim mężem
i mówią o Jezusie, ja miałam takiego męża
i w ogóle wiesz, jak czytam komentarze o
na temat mojego męża pod postem
ja tak sobie myślę, ja cię kręcę
to sobie go weź.
Ja sami mam takie myśli.
Być, że ty byś byłaby w stanie ustać to wszystko,

co myśmy razem przeżyli, tak?
Czy to nie jest chwila na Instagramie,
gdzie mąż wręcza mi
kwiatuszki, ja się cieszę i tak dalej.
To jest prawdziwe życie, dlatego ja też mówię
o tych trudnościach. Ja mogłabym
zbudować życie oparte na iluzje,
ale po co?
Jeżeli nie musisz. No, ja wiesz,
że nie muszę. Ale jeżeli czasami ludzie
muszą. Ale jeżeli komuś na tym
ludzie nic nie muszą.
Ale bo to już mówimy o świadomych ludziach.
Teraz podchodzimy do tego, że jest wielu ludzi
nieświadomych i wielu ludzi jednak
zamkniętych w schematach, małych miasteczek,
tego, że ludzie gadają. Zobacz,
to jest bardzo silny mechanizm.
Tak. To jest bardzo silny mechanizm.
To trzeba ustać, dzisiaj gadają o Tobie jutro kimś.
Ale jednak, mimo wszystko sama,
wiesz, jak się znajdujesz w centrum takiego
zdarzenia, to ta rada wydaje się najgłupszą
radą, jak ona istnieje.
Jeżeli jesteś w centrum tego wszystkiego, wszystko,
co mówisz do tego człowieka, wydaje się głupie,
to teraz on cierpi, bo on krwawi.
Tak. I ludzie często budują pozory,
żeby po prostu nikt to niech nie gadał.
Mówimy o małych miasteczkach.
Żeby mieć święty spokój.
Pozorne święty spokój.
Właśnie. Ja jestem zwolenniczką
rewolucji w życiu.
Ja wolę wszystko wywalić na wierzch,
powiedzieć, jaki jest
i zacząć budować od nowa.
Dla mnie budowanie na pozorach to jest takie
budowanie trochę na piasku.
Kogo ja będę oszukiwała,
pisząc o więzieniu,
że ja tam nie byłam.
Że kto mi do tym opowiedział.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Babcia do poduszki.

No dobrze, ale pamiętaj, że dużo ludzi pisze o różnych rzeczach, ale też dowiadują się z researchu, z takich rzeczy. Tak że ta gra byłaby do zrobienia.

Byłaby do zrobienia, ale ja tego nie chcę.

Niechce nie potrzebuję.

Jakby bardzo zależy mi naprawdę.

Ja wiem, że jestem trochę taka, może staroświecka, bo ja wiem, że ja bym mogła zbudować obraz na siebie, taki wierzch.

Ale po co?

Ja wolę być autentyczna, niż wykreowana. No to Heminga już chyba mówił, że nie musisz niczego pamiętać, jeżeli tylko i wyłącznie mówisz prawdę. Tak.

Tak, wolę być autentyczna.

Ja nigdy nie mówię, tak naprawdę jak przesłałam do Ciebie,

to wiedziałem, że ja powiem o tym.

Ja sobie to wiedziałem, że będziesz chciał to wyciągnąć i jesteśmy z marzem na tyle gotowi, żeby powiedzieć o tym głośno.

Moim mężem też o tym mówi.

My tego nie wstydzimy, ponieważ wszystko jest dla ludzi.

Ja chciałam, żeby to wybrzmiało, że ludzie, którzy są w więzieniach to oni też kiedyś byli

małymi, po prostu człowieczkami, których ktoś wkładał do wózek.

Byli tacy jak my.

To są ludzie pogubieni, nie gorsi od nas, tylko pogubieni.

My nie jesteśmy lepsi, ja nie czuję się lepsza dlatego, że piszę książki, że jestem w topi, że może coś tam dzisiaj wiesz, mamy sukces, bo jest bez celer.

Nie czuję się lepsza.

Bo jak pokazuje życie, nawet taka pani stop

w pewnym momencie życie zostaje

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

wciągnięta w taką aferę,
że musi iść do więzienia
i po prostu stawać między wiesz
za mną, mój mąż, a przede mną
trzech po prostu takich dryblasów
wśródku ja.
50 parę kilo żywej wagi,
nie?
I wiesz, i to życie jest życie.
Dzisiaj jesteś tu, jutro jesteś tu.
Wiesz, to jest taka od oceniania.
Ale z charakteru jesteś pitbull.
Tak się zauważy.
Mój mąż powiedział, że jestem jedyną osobą,
którą się w życiu boi.
Ale wiesz, dzięki temu tak fajnie,
a on jest z drugiej strony jedyną osobą,
taką, do której mam taki
całkowity,
też taki szacunek, ja się włączę
jego cały czas.
A masz też całkowity zaufanie?
Staram się mieć. To jest bardzo trudne.
No i kiedy idzie do...
Bez zaufania nie ma, wiesz,
dobrego związku.
Musisz w pewnym momencie podjąć decyzję.
Czy chcesz ufać?
Ja podejmuję decyzję, tak, ufam ci.
Wiesz, jakby nie mając zaufania,
to byśmy, to jest coś, co się ciągle rodzi
potrzeba kontroli, a z potrzebą kontroli
nie jesteś w stanie funkcjonować zdrowo.
No dobra, tak, bo jak już wyciągnęłaś
ten wątek więzienia, to chciałbym,
że po prostu on był w miarę cały, żeby
wyciągał po... po łebkach.
Jak to się w ogóle stało?
Mhm, że co?
Że koniec końców ktoś przychodzi w nocy,
tak, i aresztuje twojego męża.
Pff, jeszcze ja to już tak naprawdę wszystko
napisałam w książkach.

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Tak, ale zakładam, że gdyby ktoś nie czytał książki, to żeby miał jakiś mniej więcej obraz tej całej sytuacji.

Tak, w wielkim skrócie, no bo to jest, wiesz, musiałabym...

Mówimy, musieli byśmy zrobić audiobooka książki.

Ale ja nie napisałam o tym akurat, o tym, co ci teraz powiem, ja napisałam w książkach, to było włożone w wątki pod przykrywką fikcji, a wtedy jeszcze nie byłam gotowa o tym mówić.

Więc jakby pojaw...

w którym to dorają się dużo, pojawiło takich szczegółów.

Mój mąż po prostu jako młody człowiek popadł w ogromne długi, przeinwestował trochę, tak, jakby no... nie chcę mówić o jego życiu osobistym, bo to też jest bardzo silnie z tym powiązane i wyjechał do emiratów arabskich, aby zarobić.

I w emiratach arabskich jest tak, nie wiem, czy wiesz, mam o tym mówić?

Tak, bo to się trochę trwało.

Spokojnie. Tak?

W emiratach arabskich jest tak, że jak jedziesz, to musisz wystawić...

To nie jest tak jak u nas, że wynajmuje mieszkanie i tam co miesiąc płaca rachunek, nie.

Tam podpisujesz umowa, załóżmy na rok, czy...

Nie pamiętam teraz szczegółów, jak to było w przypadku mojego męża, podpisujesz umowa na rok właścicieli mieszkania tak zwane czeki, które on realizuje w momencie, gdy przechodzisz wkład rachunek za to mieszkanie i co on co miesiąc sobie realizuje z twojego konta te czeki.

No i mój mąż, młody człowiek, też rozwiedziony, pogłupiony, potrzebujący tych

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

pieniędzy, człowiek, który dowiedział się,
że
wiesz, że no też nie do końca
w jego poprzednim związku wszystko było
tak, jak to...
mogłoby być,
zakochał się po prostu w jakiejś tam kobiecie
i w emiratach arabskich
jest także nielegalne związki,
nie... nie za
legalizowane
są karane.
I pochciał, że w tej samej kobiecie
za dużo się
jego szef
i mój mąż dostał ultimatum, albo
się pakujesz i zwiebasz, albo dowoź do
na ciebie doniesiemy
i po prostu
no
wylądujesz w arabskim więzieniu
więc to zrobił mój mąż, spakował się
i wyjechała z pozostałych czeki
i tak powstały długi, jeszcze
większy.
I za te długi mój mąż uciekał
wiele, wiele lat przed tym, przed
przeszłością nie uciekniesz.
Jakby tego się nauczyliśmy z moim
mężem, jak go już później poznamy, czy się znałam
co od rady, powiedziałam o mi, powiedział
wszystko, jakby ja wiedziałam, jakby
co biorę, na co się decyduje
przed przeszłością nie uciekniesz
i jak ona cię zawsze prędej
czy później dopadnie
i mówiłam o mężowi, wiesz
to też jest taka moja mądrość, wiesz
i to dzięki czemu my jesteśmy
dzisiaj też razem, bo on wielokrotnie
uczył się z tej mojej
mądrości, jestem po prostu bardzo odpowiedzialna
i nie biorę kredytów, jak wiem,

że mnie na nie nie stać, nie kupuję
czegoś, jak wiem, że mnie na nie nie stać, nie wydaję
pieniędzy, jak wiem, że nie mogę ich wydać
a mój mąż tak postępował, ale potem
i po potem uciekał
i wiesz, i trzeba było stanąć
w prawdzie, ok, narobiłem długów
przyszli po mnie, trzeba iść
i trzeba teraz wypiąć pierci,
pokazać, jakim się jest mądrym
myślaliśmy, on już myśla, że jest 10
lat minęło i jest z przedawnienie
skatnij ile za braku
miesiąca
nie
ktoś tam nie zrobił klik, ktoś się
przedał mił, ale ktoś nie zrobił klik
błąd ludzki
błąd ludzki
sprawa się sprzedał miła
mój mąż był ścigany
teraz nie pamiętam, jak ta
ogólna interpol
i w interpolu nie było klik
też błąd ludzki
no dobrze, ale wtedy okazało się,
że nie było klik i tym samym mógł wyjść
a gdzie ta
słowańcy otworzyli swoją sprawę
która zamknęła się
chyba dwa tygodnie temu dopiero
a kiedy wyszedł?
a wyszedł po 48, wyciągnęłam go za kaucję
takich ma przyjaciół
mój mąż
szczęście od Boga, że zostawił swój
służbowy telefon, a córka знаła
kot do jego telefonu
ja nie znam jego wszystkich przyjaciół
i zadzwoniłam do jednego
który po prostu zapłacił
potężną kaucję
tutaj chwila przerwy

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

jeżeli słuchasz teraz tego podcastu
zależnąć przycisk obserwuj
bądź subskrybuj
zależności od tego na jakiej platformie słuchasz tego podcastu
będę bardzo, bardzo wnięczny, miłego odsłuchu
niesamowite jest
ludzki błąd
jak dużo można się na nim nauczyć
i wyszedł
i mój mąż jest bardzo pokornym człowiekiem
teraz
bardzo pokornym
i jak wyszedł
to stanu i powiedział ja już nigdy
nie będę uciekał przed przeszłością
i to jest już to, co ja mam wbudowane
od zawsze
nawaliłam
dobra, zrobiłam źle
i kiedyś obwiniłam o to
ale takie stannięcie w prawdzie
narobiłem długów, kurde
narobiłem długów
to co teraz co?
to trzeba je oddać
trzeba coś z tym zrobić
i
dopiero trzeba było go zamknąć do paki
żeby się ogarną
tak, rozmawialiśmy o tym, że kiedy dzieje ci się krzywdę
każda rada może wydawać się
błacha
i małostkowa
to dopiero wtedy, kiedy dochodzisz do takiego momentu oczyszczenia
zaczynasz zauważać, że
takie coś, co niby było oczywiste
wydaje się prawdą objawioną
tak, nie mieści się ludziom w głowie
że można się przyznać do błędu
tak było w przypadku
mojego mężu
on zawsze chciał być dla mnie, bo wiesz
wiesz, że wziął dziewczynę poturbowałem

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

takim po prostu
oazom
dobrym, spokojem, a nie kimś, kto ma
przeszłość
ja wiem, czego to wynikało
nie chciał, żebym ja patrzyła na niego
w kajdankach, no nie chciał, nikt tego nie chciał
ale to jest życie
to jest życie, po prostu
życie bywa brutalne, tak samo jak i
piękne
ale przechodząc do złej rzeczy
buty biegowe
są twoim osobistym terapeutom
co przepracowałaś biegając
ja w ogóle wymyśliłam pierwszą książkę
na bieganiu
ale wiesz, ja się zajężdżałam też
są moim terapeutom
bo wtedy jestem sama ze sobą i ze swoimi myślami
ja mam w sobie
duże pokłady gniewu
do dziś nad którym pracuję
gniewu, które wyciągnęłam z przeszłości
gniewu, które, wiesz, my kobiety
w ogóle jesteśmy mistrziami wypominek
nie, my wszystko pamiętamy
że mnie tak pamiętała o tym, że muszę
coś miłego powiedzieć moją
mężowi, jak pamiętam to, że w 45
mi nie kupił marchewki, to wiesz
to byłabym królową życia
ale ja
to jesteśmy mistrziami
wypominek
i generalnie jest tak, że
w związku z tym, że mam w sobie duże pokłady
gniewu i niekiedy, ja już teraz
siebie trochę znam i wiem, że jak już zbliżam się
do pewnego momentu takiego, o takiej granicy
no wiem, że powinnam pójść
po prostu pobiegać
i wiesz, jak wybiegam z domu

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

i myślę sobie, kurde, no nie
no nie damy, nie damy rady
nie ma szans, po prostu
nie dam rady z tym gościem
no to jak wracam, to już go bardzo kocham
tak, kiedy przy 6-8 kilometrze
już masz wrażenie, że tylko myślisz o tym, jak bardzo
tylko tak, tak
i wracam już, po co nam to było
rety, po co nam to było, przecież
wystarczyło się przytulić, powiedzieć
jak powiedzieć każde swoje
pójdźcie tam po trzy posiadania racji, nie?
ale też fajne w bieganiu jest to, że
faktycznie, jeżeli też biegasz w ciszy, masz dużo
przestrzeni na to, żeby pobyc sam ze sobą
i o wszystkim pomyśleć, i nawet
jak chcesz coś komuś wygarnąć, to tam cały czas myślisz
kotłuję ci się w to wszystko, a dochodzisz do takiego
momentu, że to wszystko bez sensu
no tak, wygarnisz, ale po co?
no dokładnie, i tak naprawdę to jest ta
ostatnia myśl i po co
tak, że toalne
więc zadać do tego, że w bieganiu wymyśliłaś
podczas biegania wymyśliłaś swoją pierwszą książkę
a potrafisz dokładnie opowiedzieć, co czułaś
kiedy wydałaś pierwszą książkę?
bardzo się cieszyłam
bardzo
ja w ogóle od początku, jak zaczęłam pisać
to nie miałam takiej myśli, że ja będę pisała
pisała do szuflady
no bo ty niczego nie napisałeś do szuflady
no czekaj, oprócz pamiętników
no tak, tak, bo no
to było coś niesamowitego
ja sobie pomyślałam, że
jest ktoś taki, jak ja
jak ktoś się bardzo uprze
no tak, ta niska sama ocena
tak
a kiedy powiedziałaś sobie, że jesteś z siebie dumna?

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

oj, bardzo długo
ja w ogóle uczę się tego cały czas
wiesz, przychodzę
a to jest skrajność, bo z jednej strony gadamy o tym, że
nawet ktoś taki, jak ja mógł wydać książkę
więc zoletycznie
duma powinna przyjść bardzo szybko, no bo nie masz
o sobie wysokiego zdania
ale to jest na krótko
ja ciągle robię czegoś za mało
ja ciągle wiesz, kładę się wieczorem spać
nawet dziś i mi się wydaje, że
ja zrobiłam za mało ci, że mogłam bym
więcej, uczę się bardzo
to jest to, o czym rozmawialiśmy
poza protokołem
że już się tego uczę
takiego, że marnotrawienie
w cudzysłowie czasu
jest też potrzebne
i ono jest
dobre no tak, to jest tak, jak z bieganiem
i regeneracją, też bardzo długo się tego nauczyłem
tak, to nie można się ciągle zająć
nie można codziennie biegać
ja potrzebowałam bardzo dużo czasu, aby w ogóle nazwać się pisarką
wymyśliłam sobie taki
puła w 10 książek
to było absolutnie chore
bo zamiast się pochwalić
jakoś dodać sobie sama sobie dmuchnąć trochę w te swoje skrzydła
dzisiaj to potrafię, że
czy potrafię, ja się tego uczę
to nie jest tak, że się nauczymy tego raz na zawsze
mam lepsze dni i słabsze dni
mam takie dni, że się czuję, że jestem po prostu
super, że jest wow, ale fajnie
a mam takie dni, że
nic
mnie nie przekona, że jestem super
no są takie dni
bywają, bywają
i to nie nauczymy się tego raz na zawsze

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

dlatego pracę nad sobą, jak to już zaczynamy
to musimy mieć świadomość, że ona
nie ma końca
ale jesteś dobrą, bardzo dobrą czy wybitną pisarką
myślę, że jestem
taką bym powiedziała rasową
bo jestem skonkretyzowany
nie jestem pluszową, taką miałąką
i byle jaką
jestem skonkretyzowaną
ja wiem o czym piszę i jak już napiszę
to już nie dam sobie tego wyrewać
z mojej książki
a jeżeli ktoś słucha naszego podcastu i dopiero cię poznaje
do która książka
byłaby najlepsza
żeby zacząć od twojej twórczości
zawsze polecam ostatniu
a to jest ciekawe
i to jest chyba wyjątek, że ja bym powiedział, że nie ostatnią
że ja wolałbym poznać
bo
ostatnia zepsuję zabawę
wiesz co?
ale jak ktoś sięgnie po to najlepiej zbudowaną
moim odczuciu
to
później będzie się osiągnąć
bo poprzednie
a jak ktoś sięgnie po pierwszą
którą ja uznaję, że mogłam napisać trochę lepiej
to sobie pomyślenie
ale zobacz, bo mi chodzi o zabawę
tego, że
ostatnie dowiadujesz się skąd to wszystko się bierze
a fajne byłoby
przeżywanie tej książki
a na końcu zobaczenie
rozwiązania całego rebusu kim jesteś
i skąd to wiedziałaś o tu wszystkich rzeczach
wiesz w co ja głęboko wierzę
że do książki wybierają sobie ludzi
to wybierasz rodziców

książki wybierają ludzi
nie masz tak, że niekiedy kupisz 10 książek
uszął autą przeczytam
a później patrzysz, że ta jedna
przeleżała 2-3 lata
i to dopiero po nią sięgasz i sobie myślisz
czemu ja jej wcześniej nie przeczytałem
nie masz tak?
miałem z filozofem do zabieganych
tak dokładnie
i to tak właśnie jest z książkami
że jeżeli, ja też tak mam
jeżeli ktoś sięga po moje ciche cuda
to widocznie te cuda są teraz
dla niego na ten czas
i ja zresztą
ja się też do tego
głośno przyznaję
że jak już oddaję książkę
i już wiem, że nie mam na nią wpływu
bo do momentu kiedy ją piszę
to się dzieje, jak ja sobie to poukładam
ale kiedy ją oddaję
to ja ją też zawierzam sile wyższej
niż ja, czyli Bogu
i mówię dobra, ja zrobiłam swoje
a teraz działaj, no działaj
bo muszę rachunki zapłacić
miałeś tak zawsze?
miałeś tak zawsze, że to tak przychodziło?
ale co przychodziło?
że zostawiałaś książkę
ok, nie patrzę co się dzieje dalej
bo ty jesteś kontruklikiem
to na pewno nie
nie trzymałam
ale to mnie niekiedy ciągnęło do głęby
bo w internecie to wszystko można napisać
dzisiaj o każdym i wyciągnąć każde zdanie
i wyciągnąć z kontekstu wypowiedź
i wiesz i to mnie dobijało
ja w pewnym momencie zauważyłam, że jeżeli
ja chcę zjazać te żaby po drodze

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

o których ci powiedziałam na początku
jeżeli ja się decyduję napisanie książek
a nie na sprzedawanie lodów
bo w lodzierni tylko jesteśmy w stanie wszystkich zadowolić
każdy sobie wybierze smak jak i chce
jeśli decyduję napisanie książek
to też decyduję się na całą tomatoczkę
która dotyczy pisania
księżyk
podoba mi się bardzo twoja świadomość
to jest coś takiego, co wydaje mi się, że
że jest bardzo wyjątkowe
myślę, że jak otaczasz
albo widzisz tych ludzi
albo widzisz ludzi, których niszczy krytyka
i niszczy właśnie to co się dzieje
po największych sukcesach
bo ja często obserwuję różne kariery
i interesuję się tym wszystkim
i największa krytyka wtedy spotyka cię
największa popularność
kiedy jesteś mały, niszowy
to ludzie cię kochają
bo masz wyznawców często
ci ludzie są bardzo mocno z tobą związani
bo jesteś w stanie dbać o to całe komunity
o tych ludzi, oni czują, że jesteś blisko
a kiedy jesteś się modny
to są ludzie, którzy mówią
pojawia się krytyka
nie, nie, nie, to jest brzydko
powiem ci coś, o czym rozmawiałam
też cichę cuda
to jest książka dość kontrowersyjna
nie czytałam
i ja pisząc ją
zdawałam sobie sprawę
że to jest moje być albo nie być w tym świecie
że ludzie mogą mnie wynieść
albo po prostu mnie
a dlaczego mieli by cię zdeptać
za przyznanie się do takich rzeczy
niektórzy ludzie mówią

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

tak, a po co publicznie prac
ja na przykład, jak weszłam na
dlatego przyznaję szczerze
nie słucham twoich podcastów
nie czytałam tego co się pod tym spodem dzieje
czy odbiorcę taki
siedzący w swoim wygodnym fotelu
z perspektywy fotela
to wygląda
każde moje są łatwo ocenić, nie
a ten wywleka brudy, a ta to to, a ten to to
i wiesz
ja w moim odczuciu
nie wywlekam brudów
opowiadam historię dziewczyny
którą jestem
do dziś, którą byłam
i którą myślę, że takie dziewczyny
jak ja jest tysiące
pokazuje, jeżeli nie
setki tysięcy albo więcej
i pokazuje jak
z którego startowałam
można dojść do tego miejsca w którym się jest
jeżeli sobie poukładasz w głowie
jeżeli właśnie przestaniesz
ciągle się oglądać na innych ludzi
ludzie często krytykują cię za coś
czego sami nie potrafią zrobić
to nie mieści im się w głowie
są w swoich pudełkach, w swoich ograniczeniach
i za to ciebie krytykują
i teraz jeżeli ja przyjmę
wszystko, będę przyjmowała
wszystko w siebie
to co o mnie mówią, o innych
inni ludzie, to ja nie zrobię kroku do przodu
wiesz, bo to jest tak
biegnie za tobą stado
jak będziesz wszystkich ciągnął za rękę
no to się przewrócisz
i ja jednak w tym moim życiu
gdzieś tam idę trochę wiesz

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

idzie stado, a ja idę sama po drugiej stronie ulicy
i jakoś tak jest zawsze
i w tym moim życiu
ja się tego w ogóle nie boję
sobie sprawy, że może być różnie po tej książce
i ja to biorę
biorę to z pełną odpowiedzialnością
a wiesz co, ja miałem takie wrażenie
jak czytałem tę książkę
że ta książka też mocno nadaje ci
wyrazu charakteru
to są przyprawy do tego
no bo tak
i może jestem gotowa w ogóle żeby o tym tak mówić otwarcie
wiesz, myślę, że ona gdyby one wyszła 3 lata temu
to bym mnie bez żarło ego
bo ja kiedyś miałam takie
wiesz, też sobie inaczej wyobrażałam
wiesz, że wydam książkę
pani pisarka
tak, ja przyjadę wiesz, na takie książki
przejdę się po czerwonym dywanii, wszyscy będą mnie lubić
a dzisiaj w ogóle
kompletnie z innych powodów pisze
wiesz, dla mnie ważniejsze jest
to, co ja przekazuję drugiemu człowiekowi
ja bym mogła to w ciebie nie widać
gdybyś mi założył
worek na głowę i tylko pościł głos
ja bym nie miała z tym problemu
naprawdę
jeśli nie mam potrzeby
wiesz, nie mam potrzeby
bywania na kolacjach
nie mam potrzeby
po prostu takiego
tego całego splendoru, który jeszcze we mnie
był ileś lat temu, wtedy kiedy moje
poczucie własnej wartości było bardzo
bardzo niskie, ja dziś nie mam
wysokiego poczucia własnej wartości, ale już tak
mam pokładane w głowie
że nie po to pisze książki

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

aby błyszczyć
tylko po to, aby podawać
dłoń drugiemu człowiekowi i mówić mu
słuchaj, jest ok
zrobiłaś błędy
zrobiłaś błędy, ale to jest ok
to jest życie
tylko wiesz, że też ten powiedzmy
splendor, kolację, to wszystko
to też jest jakiś element tej gry
bo poza tym, wiesz jak jest dużo dobrych książek
który nikt do nie przeczytał
i dlatego ja powiedziałam
że to nadaje ci trochę osobowości
to jest trochę przyprawa do tego wszystkiego
bo kiedy oglądałem sobie
wywiady z tobą, z tych wszystkich
poprzednich lat
to piękna, fajna,
miła, uśmiechnia
no nie, już kiedy
patrzysz na to i teraz
obudowujemy całą twoją postać
i ta gama emocji
z czegoś się brała
i ja tego nie rozumiałem
no bo to co ci powiedziałam
początkowo wywiady, później książki
to jest zupełnie inaczej to układasz
kiedy widzisz tego całego człowieka
góry, doły
różne momenty, różne momenty życia
patrząc na to
jak długo robiłaś inne rzeczy
gdzie ty pracowałaś
ja nie pracowałaś
jak sprzedasz strojów kąpielowych
przecież tych rzeczy było masa
i kiedy tak bardzo walczysz o marzenia
ci powiedziałam, to przed rozmową
kiedy tego się nagrywało
to jest historia o tym, o marzeniach
to jest historia o tym, że można

tylko bardzo i to bardzo czekać
to też jest bardzo wypracowane
bo tak jak ci powiedziałam
nakład wyczytałeś
1200 egzemplarzy, nakład pierwszy
mojej książki
no to teraz
większą sprzedażę mamy
niż wtedy, bo wynosił cały nakład
ale wiesz jak ja się wtedy cieszyłam
ja sobie pomyślałam tak
teraz mogę ci odpowiedzieć na twoje pytanie
sprzed paru chwil
czy ja się wtedy cieszyłam, ja sobie myślę
znajdę się w 1200 domach
i mówię, niech każdy w tym domu
ma jednego przyjaciela
to już jest razy dwa
i tak wiesz
i po kolei je budowałam gdzieś tą swoją
drogę zawodową
tak to
i też ty od samego początku potrafiłeś
dobać o ludzi, no bo ty powiedziałeś
1200 egzemplarzy sprzedało się dość sprawnie
no bo dużo ludzi z tych, którzy trenowałaś
i tak dalej, tak to się gdzieś tam rozeszło
tak, bo nie jesteśmy samotnymi wyspami
zawsze pozostawiamy po sobie ślady
i teraz ja nie twierdę, że ja wszystko zrobiłam
dobrze w moim życiu
ale wiesz, tak jak się kładę tak spać
wieczorem i tak sobie myślę
czy zostawiłam dobry ślad w czymś sercu
czy dzisiaj zrobiłam coś dobrego
i to nie muszą być jakieś wielkie, wiesz
spektakularne rzeczy, że ja coś wielkiego
zrobię, nie
wystarczy, że ja pójde do pani
w warzywniaku i powiem mi, jak ma dzisiaj ładnie
pomalowany paznok, gdzie to już jest taki
Wcześniej masz miał to zapisane w tym swoim notatniku
a to nie tylko do męża, ja zapisuję

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

temu, słuchaj, powiedzieć miłych rzeczy
ale do bliskiej osoby
do bliskiej osoby
z którą żyję
do dzieci nie, do innych ludzi nie
do mamy jest kłopot, do brata
do taty, do męża
zobacz, jak my
ludzie jesteśmy skonstruowani
jest we mnie nadmiar miłości
który wylewa się na drugą osobę
na czytelników, oni przychodzą
rzucają się na mnie
przytulają się jej tule
przytulam
całuje, wysłucham
a jestem tak skonstruowana
żeby wyznać miłość mężowi
to muszę przyjść do ciebie, widzisz
No wiedziałem, że wcześniej
wyznawałaś miłość Januszowi
Lono-Wiwiśniewskiemu, Katarzynie
Grocholi. Tak, już to są takie
postaci, tak
no doję się też tego szacunku od
pana Janusza Leone-Wiśniewskiego
Przepraszam, ja byłam bardzo młodą dziewczynom
która zaczynała swoją drogę
dopiero i przyszłam do niego z dziewczynom
z warkoczami, to była moja druga książka
i taka była, bardzo nieśmiała
pamiętałam noce, które zerwałam
chyba dwie, kiedy czytałam
samotność w sieci, wszyscy wtedy to czytaliśmy
i przyszłam
z tą moją dziewczyną
i tak nieśmiała usiadłam i wtedy
stwierdziłam uwagę na to co
pan Janusz robi, on do każdego
czytelnika stawał
na tych targach
ja dzisiaj wstaję do każdego mojego
odbiorcoń, często mówię, usiądź Ania

usiądźmy tam, że będzie szybciej
nie, wiesz, ten człowiek
kiedy jedzie setki kilometrów, aby się ze mną
spotkać, aby ze mną zamienić
parę zdań, ja nie mogę
panuć Buchomaza w książce i sobie pójść
szacunek do odbiorcy, ponad
wszystko tego się nauczyłam
od pana Janusza
A kogo w Polsce
lubisz czytać albo bardzo szanujesz, to
mnie też zastanawiał, tak już poza
tymi wyżej wymienianymi
bardzo mało czytam polskiej literatury
Kiepska? Nie, nie
wiesz, może to wynika z tego, że
nie chciałabym, aby mnie kiedyś
postąpiło pragiad
boję się, że coś mi gdzieś tam kiedyś
wiesz, jednak
w tym środowisku
trudno jest tak
wiesz, ja w ogóle
nie lubię czytać po...
Nie chcesz się o tym powiedzieć, wciągać
wchodzimy na takie tematy, że
się napić
tam buda
No a na słowo to nie ujdzie
Dobrze, na chwilę ja potem pogadam
o tym, jak się do środowisku jest skłuczone
Nie wiem, bo nie mam z nikim
nie mam z nikim kontaktu
naprawdę
nie utrzymuję kontaktów załatwowych
Oni ze sobą też nie
Tak? Nie wiem
Nie wiem
Ale czytałaś kogoś w Polsce? Czytać Kubelszulczyka
teraz mam znowu bardzo dobrze czas, robi ślębną co światel
Słuchaj, no czytałam książkę Remigiusza
Ja już rozaczytałam o opisaniu
No właśnie, bardzo fajna

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Czytałam i bardzo mi się podobała
Dużo cenne hyra dla siebie wyciągnęłam
Ale później przeczytałam jakąś
jego taką inną i już mówię o nim
Nie korzystają z rad
To chyba mówię to nie tędy droga, to nie ten
Ale ma piękne imię i zawsze będę to
No tak
Najfajniejsze z Remigiusza jest imię
Jest bardzo
Tak, ale no
ten tort jest tak duży
że każdy sobie ukroi swój kawałek
I to jest wspaniałe
I ja naprawdę
nikomu niczego nie zazdrozczę
Jak krążyły
legendy o tym, że
Remigiusz ma
swoich ludzi, którzy za niego piszą
Co to ja nie wierzyłam w nie
Nie ma takiej możliwości
A czekaj, a nawet jeżeli byłyby prawdą
Czy co z tego? A to jest jego sprawa
No właśnie
To jest jego sprawa, to wiesz, każdy musi
z tą swoją prawdę mieć w sobie
Ja bym tak nie
nie umiała
bo ustawałam propozycję pisania pod pseudonim
Nic nie wyszło pod pseudonimem
z pod mojego pióra
Dobrze, już na koniec
jakieś chociaż trudne jedno pytanie
Tak, dwie godziny
Naprawdę, już dwie godziny z tobą rozmawiam
Rety
Ile sprzedałaś najwięcej jednej książki?
Nie wiem
Proszę Cię
Może nie wiem, mnąś będzie wiedział
Ale z 120000
Nie wiem

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Powiem Ci, jak chciałabym sprzedać
Proszę
Tak, banieczkę
Będzie
Rotyk
Chyba, że Rolyk, tak
Będzie Rolyk
Jestem przekonany, chociaż widziałem, że
nie wszystkim nawet się Rolyki sprzedają
Tak? Tak, jednak
Trzeba nam wstać chyba jednak dobre Rolyk
Żeby to się sprzedało
Ale to chyba jest nie moja przestrzeń
Nie wiem, czy bym potrafiła
W jednej książce te scenarytyczne były bardzo dobrze napisane
Tak? Tak
Dzień dobry
Twoje bliscy twierdzą, że składasz się z marzeń
Miałaś marzenie, które się spełniło
A potem okazało się nie dla Ciebie?
Nie
To o czym teraz marzysz?
Ja mam ciągle marzenia, ja mam jedno marzenie
Słuchaj, goni drugie
Ja się składam z marzeń
Z ekranizacji
Z takich zawodowych
Pytasz mnie, o zawodowych
Mam zawodowe i osobiste naturań
Po jednym poproszę
Z zawodowych, na pewno ekranizacja
Ale taka ekranizacja, przecież
Na powieści, którejs
No ale wybieramy, którą
Tutaj spełniamy marzenia
Którą? Bym zekranizowała
A mogę więcej?
Jedną
Myślę, że
Czekaj
Któręty do raję
To by była akcja
Któręty do raję

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

I teraz prywatne marzenia
Nie o dzieci tylko o Ciebie
A widzisz, już miałam dzieci
Nie, dlatego wiedziałem, że wyeliminowałem
Prywatne mam marzenie
Już chciałam być taką starą papcią
Taką, tak, co się tak buja
Jak ma dużo wnuków
Tak chciało, naprawdę
Nie będą do mnie przychodzić
Ja mam te takie prywatne moje
Moim największym marzeniem na gruncie prywatnym
Jest dobra, zdrowa, szczęśliwa rodzina
To jest moje największe marzenie
Ja się wzruszam, jak o tym mówię
Dla mnie ja uważam, że po prostu
Rodzina to jest
To są takie nasze korzenie
I wiesz, gałęzie wychodzą
I idą w różnych kierunkach
A te korzenie
Ja chciałam takie korzenie
Stworzyć dla moich dzieci, żeby
Znowu bardzo, no patrz o dzieciach
Miało nie być o dzieciach
Ale żebyśmy, my z moim marzem
Dali radę stworzyć taki dom
Do którego dzieci będą chciały wracać
Kiedyś napisałam coś takiego, że wyrosłam z bagna
Więc gdzie mogłoby być moje korzenie
Ale wiesz, na bagnach rosną kwiaty lotosu
Tak
Podoba mi się te światło
W każdym razie życiłem tutaj
To jest dla ciebie prezent
Tutaj z literką ty
No nie, no proszę, nie widzę się o torebki
A tu poszło świeczkę
Naprawdę, to jest dla mnie prezent
A patrz, ja nic to by nie przyniosłem
Nawet książki nie dostanę
Nie dostanę? To ja ci przeszłę
Nie, chcieli, chcieli, żebym

[Transcript] Żurnalista - Rozmowy bez kompromisów / Anna H. Niemczynow. Molestowanie, więzienie i tajemnice pisarki

Dostał książkę, ale ja to
Tylko komputerowo czytam
Tak
Aż mam ciarki
Kolczyki
Ja cię kręcę, dziękuję ci
Ja jestem sroka
Dziękuję
Bardzo, to ja ci dziękuję
Będę nosiła
Skąd wiesz?
Proszę cię ode mnie, mogłobyś nie nosić
Dobre, bardzo ci dziękuję
To ja ci dziękuję